

DECIZIE
În numele Legii

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

01 august 2023

mun. Chișinău

Completul de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Guzun
Mariana Pitic

grefieri

Ina Pruteanu
Marcela Vitvițchi
Marianna Boico

cu participarea:

reclamantei
reprezentantului reclamantei, avocatul

Veronica Cupcea
Iurie Mărgineanu

reprezentanților pârâtei, avocații

Roger Gladei
Valeriu Cernei
Irina Sugoneanco

examinând în ședință de judecată publică, în procedura contenciosului administrativ, cererea de contestare depusă de Veronica Cupcea împotriva Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, privind anularea deciziei nr. 14 din 11 ianuarie 2023 cu privire la candidatura Veronicăi Cupcea, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor, Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor și dispunerea reluării procedurii de evaluare a candidatei,

constată:

Argumentele participanților la proces:

La 06 februarie 2023, Veronica Cupcea a depus o cerere de contestare împotriva Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, solicitând anularea deciziei Comisiei de evaluare nr. 14 din 11 ianuarie 2023 privind

candidatura Veronicăi Cupcea, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor și dispunerea reluării procedurii de evaluare a candidatei de către Comisie.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin prezenta acțiune, revendică încălcarea dreptului în calitate sa de judecător, de a candida și a fi membru al Consiliului Superior al Magistraturii, dar și dreptul la demnitate, onoare și reputație profesională a judecătorului.

Reclamanta a specificat că la soluționarea litigiului urmează să se dea apreciere faptului dacă pretinsele circumstanțe invocate de Comisia de evaluare, constituie o veritabilă problemă de integritate financiară și etică a reclamantei prin prisma principiului juridic al proporționalității, securității raporturilor juridice și egalității de tratament. La fel, urmează a fi stabilit dacă încălcările formale reținute de Comisia de evaluare reprezintă o adevărată încălcare, care se încadrează conceptului de dubii serioase și dacă există circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către reclamantă.

Reclamanta a indicat că Comisia de evaluare a adoptat o decizie nemotivată, cu încălcarea principiului proporționalității, neavând nici un temei plauzibil pentru a considera că aceasta nu corespunde criteriilor de integritate etică și financiară.

Reclamanta a menționat că, deși Legea nr.26 din 10 martie 2022 a fost adoptată pentru sporirea integrității viitorilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, ai Consiliului Superior al Procurorilor și ai organelor specializate ale acestora, precum și în vederea sporirii încrederii societății în activitatea organelor de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, dar și, în general, în sistemul justiției, decizia contestată nu reflectă scopul legitim și motivarea.

Suplimentar, reclamanta a subliniat faptul, că excluderea ei din cursa de alegeri în organele de autoadministrare judecătorească pentru unele pretinse încălcări formaliste și incerte, nu este o măsură necesară, deoarece anume în cursa electorală, și anume judecătorii decid prin vot la Adunarea Generală a judecătorilor alegerea în aceste organe.

Cu referire la rezonabilitatea măsurii, reclamanta a menționat că măsurile întreprinse de autoritățile publice se consideră rezonabile dacă ingerința produsă prin acestea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Din elemente de fapt este imposibil de pus în balanță argumentele pro și contra, avantajele în raport cu ingerința iremediabilă în drepturile reclamantei. La caz, reclamanta a fost lipsită, dar nu limitată, de dreptul de a fi aleasă în funcția de membru în organele de autoadministrare judecătorească.

Reclamanta a specificat faptul că, decizia Comisiei de evaluare contravine Opiniei Comisiei de la Veneția privind proiectul de lege cu privire la Curtea Supremă de Justiție din 17-18 iunie 2022, care în p.44 indică clar că evaluarea etică se concentrează, de fapt, asupra datelor privind posibila corupție în privința candidaților, adică un alt aspect al aceleiași probleme care este explorat de evaluarea financiară.

Respectiv, reclamanta consideră că toate constatările Comisiei de evaluare, expuse în decizia contestată, cu privire la necorespunderea integrității etice și financiare ale Veronicăi Cupcea, nu sunt compatibile cu datele privind posibila corupere în privința candidaturii sale, iar concluziile Comisiei de evaluare sunt bazate pe presupuneri subiective, care nici într-un caz nu confirmă posibila corupție.

Reclamanta a subliniat că Comisia de evaluare nu a făcut referire la temeiul de drept, corelat cu circumstanțele de fapt, în baza cărora a atestat dubii serioase a integrității candidatei. Or, pe parcursul activității reclamanta nu a avut sancțiuni disciplinare și se bucură de o reputație ireproșabilă, nefiind vizată în situații în care să fie afectată imaginea de judecător și imaginea justiției în general.

La fel, reclamanta a menționat că a depus la Autoritatea Națională de Integritate declarațiile de avere și interese personale în termen și conform legii. Iar, în toată perioada de activitate în funcția de judecător, Autoritatea Națională de Integritate nu a constatat încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, declarării și controlului averii și al intereselor personale.

Reclamanta Veronica Cupcea a specificat că Comisia de evaluare nu a pus la dispoziția ei constatările preliminare rezultate în urma încheierii anchetei și nu i-a dat acces la probele din dosarul personal.

La fel, a menționat că rundele de întrebări înaintate reclamantei, constituie însuși ancheta și nicidecum constatările preliminare rezultate în urma încheierii anchetei; iar „acces la probele din dosarul cauzei” i-a fost acordat doar cu 2 zile înainte de audieri, prin înmânarea pe suport de hârtie a tuturor înscrisurilor pe care tot ea le-a prezentat prin e-mail, astfel sarcina probării fiind pusă pe reclamantă, contrar prevederilor art. 93 din Codul administrativ și a cerințelor impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, reclamanta a comunicat că, Comisia de evaluare a încălcat prevederile art. 22 și 85 alin. (3) din Codul administrativ, care obligă autoritatea publică să cerceteze din oficiu starea de fapt și să justifice prin probe intervenția în drepturile prevăzute de lege.

Mai mult, reclamanta a specificat că nu este în cunoștință de cauză și nu poate să fie convinsă că, Comisia de evaluare i-a dat acces la toate probele din dosarul său în circumstanțele în care i-a prezentat doar înscrisurile pe care tot ea le-a prezentat Comisiei de evaluare.

Reclamanta Veronica Cupcea a reliefat că Comisia de evaluare a încălcat și principiul prezumției nevinovăției, or din afirmațiile Comisiei de evaluare reiese că, dacă candidatul nu a păstrat timp de 20 - 30 de ani, acte ce ar demonstra veniturile sale și ale rudelor sale (decedate), iar în declarațiile anuale de avere nu a indicat contribuția la cheltuielile de familie a părinților/copiilor majori, cu care locuiau împreună (conform legislației acestea nici nu urmau a fi declarate), aceasta ridică dubii serioase cu privire la sursele de venit.

Reclamanta a mai remarcat că, promovarea evaluării constituie un act administrativ individual obligatoriu, dar nu discreționar, pe motiv că întrunirea cumulativă a condițiilor din art. 8 alin. (2) și (4) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 generează obligația Comisei de evaluare de a emite o decizie favorabilă de promovare a candidatului. Prin urmare, Comisia de evaluare are doar o discreție procedurală, care se referă la investigarea și clarificarea stării de fapt din oficiu, fapt care nu implică atribuirea actului administrativ individual la cel discreționar.

De asemenea, reclamanta Veronica Cupcea a accentuat că noțiunea de „dubiu serios” reprezintă concept juridic nedefinit, și nu oferă discreție, dar o marjă în stabilirea faptelor de la abstract la concret și pe cale de consecință aplicarea normelor cât mai adecvată la un anumit caz. Or, dubiile serioase trebuie să fie rezultatul

evaluării prealabile a probelor și a rezultatelor cercetării, care are ca scop formarea acestei convingeri și trebuie să respecte principiului liberei aprecieri a probelor.

Cu referire la concluziile Comisie de evaluare expuse în decizia nr. 14 din 11 ianuarie 2023 privind sursele de mijloace financiare pentru procurarea în anul 2012 a apartamentului în mun. Chișinău, a unui teren cu construcție nefinisată în raionul Criuleni, și achitarea integrală în anul 2014 a creditului contractat în anul 2012, reclamanta a invocat că ea și cu familia ei, 20 de ani au locuit în garsoniera pe care i-a alocat-o statul și în toți acești ani au fost angajați în câmpul muncii, nu au procurat bunuri costisitoare, agonisind finanțe ca să procure un apartament.

Prin urmare, Comisia de evaluare nu a motivat nici într-un fel „dubiile serioase” pe care le are în legătură cu economiile salariale făcute pe parcursul anilor 1991 - 2012, care poate și ar fi fost suficiente pentru procurarea apartamentului, dar peste mai bine de 30 ani reclamanta n-ar avea dovezi scrise ca să înlăture dubiile serioase ale Comisiei de evaluare.

La fel, reclamanta consideră că, Comisia de evaluare neîntemeiat a sancționat-o pentru că ea nu-și amintește cu certitudine perioada în care mama ei a înstrăinat toate loturile de teren agricol pe care le avea în proprietate, și că nu deține contractele prin care aceasta le-a înstrăinat și nici nu cunoaște cert câte loturi de teren a avut, dar cu certitudine mai mult de 4. Or, conform art. 88 din Codul administrativ, participantul nu este obligat să prezinte documentele pe care nu le deține.

Cu referire la sursa de venit al mamei sale, reclamanta a menționat că despre aceste surse a comunicat la rundele de întrebări și la audierile publice.

Reclamanta Veronica Cupcea a accentuat că Comisia de evaluare operează în tot textul deciziei contestate cu sintagma ”dubii care nu au fost înlăturate de candidată”, însă la acest aspect, instanța de judecată trebuie să evalueze dacă aceste dubii sunt „serioase” și dacă reclamanta în mod normal era în măsură să le înlăture, pornind de la autorii tranzacțiilor, durata de timp scursă de la data lor, mărimea acestor tranzacții și faptul dacă ea urma în mod obișnuit să prevadă faptul că va fi peste ani întrebată despre detalii și probe privind aceste circumstanțe.

Cu referire la concluziile Comisiei de evaluare privind dubiile serioase în legătură cu sursele mijloacelor bănești utilizate pentru achitarea împrumutului în 2020, reclamanta a menționat că nu este clar ce fel de „dubii serioase” pot apărea atâta timp cât cheltuielile nu depășesc veniturile. Or, Comisia de evaluare urma să motiveze din ce se compun aceste dubii serioase atâta timp cât veniturile din declarația pe venit pentru anul 2020 sunt mult mai mari decât datoria achitată.

La fel a menționat că toate sursele de venit au fost declarate, iar un calcul elementar pentru anul 2019 - 2020 denotă clar posibilitatea achitării creditului.

Mai mult, numerarul mijloacelor financiare se declară doar dacă depășește valoarea a 15 salarii medii pe economie și dacă este deținut de subiectul declarării la momentul întocmirii declarației de avere și interese, respectiv, reclamanta nu a reflectat economiile pentru 2019, deoarece până la întocmirea declarației au fost consumate o parte, fiind sub limita de 15 salarii medii pe economie.

Cu referire la sursa celor 130 000 de lei, suplimentari pentru contribuția lor și concluzia Comisiei de evaluare, privind variația față de răspunsurile anterioare ale candidatei, a comunicat că la caz nu este motivat care ar fi „variația” și față de care „răspunsuri anterioare”. Or, în rundele de întrebări și răspunsuri a elucidat toate aspectele referitoare la rambursarea definitivă în anul 2020 a creditului contractat în anul 2018.

Referitor la nedeclararea anuală a contribuțiilor bănești primite de la membrii familiei, nedeclararea economiilor în numerar și a contribuțiilor bănești de la fiu, reclamanta a menționat că în rundele de întrebări a dat un răspuns amplu Comisiei de evaluare și este absolut irelevantă afirmația Comisiei de evaluare precum că explicațiile candidatei au conținut o interpretare foarte confuză a legii.

În context, reclamanta a notat că nu este de acord cu interpretarea legislației de către Comisia de evaluare, precum că urma să declare ajutoarele financiare de la părinți și fecior, deoarece, în blancheta declarației anuale, valabile pentru anii în care au fost depuse, nici nu este o rubrică în care ar putea încadra aceste ajutoare pentru a le declara.

De asemenea, făcând referire la răspunsurile scrise, reclamanta a menționat că în perioada 2012 – 2015 nu a declarat donații, deoarece în sensul Legii nr. 1264 din 19 iulie 2002 (în vigoare până la 01 august 2016), nici nu a beneficiat de acestea. De fapt, fiind o familie comună/extinsă, nu se încheiau contracte de donație, dar își ajutau părinții la lucru fizic, iar ei la rândul lor, le acordau suport material sub diferite forme.

Totodată, în sensul art. 2 din Legea nr. 1264 din 19 iulie 2002, membru de familie sunt soț/soție, copii minori și persoane aflate la întreținere, de aceea veniturile părinților sau ajutorul feciorului nu trebuiau declarate, deoarece conform legii menționate supra, ei nu cădeau sub incidența membrilor familiei reclamantei.

Reclamanta a remarcat că suportul material acordat de părinți nu poate fi interpretat ca donație în sensul legislației, deoarece, erau ajutoare necondiționate, permanente, pe parcursul întregii vieți a părinților, care constau nu doar în sume de bani, dar și în produse alimentare, bunuri materiale, situație care a rămas neschimbată nici după ce reclamanta a plecat la studii și s-a căsătorit.

Iar, donații de la fecior, în sensul Legii nr.133 din 17 iunie 2016 (în vigoare după 01 august 2016), de asemenea nu a avut și nu le-a declarat, or, suma de 150 000 de lei nu constituie diferență substanțială în sensul art. 2 din Legea menționată, pe motiv că pentru anul 2020 suma a 20 de salarii medii lunare pe economie constituia 159 060 de lei.

În sensul Legii nr.133 din 17 iunie 2016 (în vigoare după 01 august 2016), feciorul nu făcea parte din membrii familiei, respectiv, veniturile lui nu trebuiau să fie declarate, iar suportul material acordat de el, nu poate fi considerat donație în sensul legii citate, deoarece urma de indicat sursa de proveniență, adică contractul încheiat, ceea ce feciorul nu a dorit să facă, menționând că el nu donează nimic, dar participă cu surse proprii la construcția casei care îi va aparține lui în viitor.

Reclamanta a menționat că constatările și concluziile Comisiei de evaluare contravin prevederilor art. 23 din Codul administrativ, care stipulează că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. Astfel, în alte decizii, Comisia de evaluare a constatat aspecte financiare care puteau genera dubii precum: 1) nedeclararea unui împrumut; 2) nedeclararea a două conturi bancare în modul prevăzut de lege; 3) nedeclararea prețului corect pentru vânzarea a trei terenuri și 4) primirea unei sume diferite de valoarea contractului. Totuși de o manieră stranie, Comisia de evaluare nu a avut dubii serioase cu privire la niciun aspect privind integritatea etică a candidatei conform prevederilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022.

Cu referire la cele reținute de către Comisia de evaluare, la audieri, în ședință publică, reclamanta a remarcat că interpretarea legii privind declararea și controlul

veniturilor și al proprietății ar putea să nu fie aplicabilă doar dispozițiilor referitoare la evaluarea bunurilor, dar argumentele expuse în scris Comisiei de evaluare și repetate mai sus, sunt mult mai ample și absolut relevante, și a menționat că, în cazul în care membrii Comisiei de evaluare interpretează altfel legislația națională cu privire la declarația de avere, poate să spună că a comis o greșeală neintenționată, dar nu a avut intenția să ascundă veniturile sau averile. Trebuie făcută diferență între eroare și intenție, sau greșeli grosolane, care urmăresc scopul de a ascunde averile sau veniturile.

Suplimentar, reclamanta a menționat că decizia Comisiei de evaluare nu corespunde cerințelor art. 31 din Codul administrativ, care stabilește că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Or, în lipsa motivării explicite a deciziei, posibilitatea atacării acesteia devine iluzorie, în condițiile în care instanța de judecată nu poate verifica motivele care au determinat autoritatea competentă să ia această decizie.

Cu referire la prevederile art. 60 alin. (1) din Codul administrativ, reclamanta a menționat că termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Astfel, reclamanta consideră că termenul în care trebuia finalizată procedura administrativă privind evaluarea a fost încălcat de către Comisia de evaluare.

De asemenea, reclamanta a menționat că, Comisia de evaluare nu a ținut cont de faptul că potrivit art. 30 din Codul administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În drept, Veronica Cupcea și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 119, 166-168, 174, 177 din Codul de procedură civilă, art. 20, 93, 171, 172, 177, 189, 206 alin. (1) lit. a), 211-212 din Codul administrativ, art. 216, 219, 2191, 220 din Codul civil, art. 13-14 din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor.

La data de 15 februarie 2023, Veronica Cupcea reprezentată de avocatul Iurie Mărgineanu, a depus o cerere de completare a cererii de contestare, în care a invocat că Comisia de evaluare nu a cercetat din oficiu faptul că, reclamanta fiind judecător și președinte interimar al Judecătoriei Orhei a fost supusă verificărilor de către Autoritatea Națională de Integritate, care n-a constatat în acțiunile reclamantei încălcarea regimului juridic al declarării averii și intereselor personale, al conflictelor de interese, al incompatibilităților, al restricțiilor și/sau al limitărilor.

La fel, a menționat că, Autoritatea Națională de Integritate nu a stabilit o diferență substanțială dintre veniturile obținute și averea dobândită, pe durata exercitării funcției de judecător și președinte al Judecătoriei Orhei, fapt confirmat prin actele emise de această autoritate publică, care sunt investite cu puterea lucrului decis.

La 10 februarie 2023, Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de contestare înaintate de Veronica Cupcea.

În motivarea referinței, pârâta a invocat că și-a executat cu diligență și bunăcredință toate obligațiile prevăzute de Legea nr. 26 din 10 martie 2022. Iar, sarcina probațiunii trece asupra candidatului pe parcursul procesului de evaluare, or odată

cu apariția unor neclarități și în scopul elucidării acestora, Comisia de evaluare oferă candidatului posibilitatea de a prezenta date și informații suplimentare.

A menționat că procesul de evaluare a integrității, dar și decizia, nu afectează statutul profesional al candidatului, or efectul juridic al deciziilor Comisiei de evaluare este expres și exhaustiv stabilit de lege, iar candidatul poate refuza publicarea deciziei.

A indicat că decizia reprezintă o constatare a existenței unor dubii serioase cu privire la conformitatea reclamantei cu criteriile de integritate etică și financiară și nu reprezintă o constatare a lipsei de conformitate cu aceste criterii. Iar, oportunitatea deciziei nu poate fi obiect al controlului judiciar.

Comisia de evaluare a menționat că nu este obligată să emită o decizie favorabilă de promovare a candidatului, or, aceasta are o anumită marjă de discreție, pe care a respectat-o corespunzător.

La fel a menționat că în aprecierea sa, Comisia de evaluare nu depinde de constatările altor organe cu competențe în domeniul respectiv.

Cu referire la argumentele reclamantei despre faptul că promovarea evaluării constituie un act administrativ individual obligatoriu, dar nu discreționar, pârâta a menționat că o astfel de concluzie este contrară scopului Legii nr.26 din 10 martie 2022.

De asemenea, cu referire la criticele aduse de către reclamantă în privința sintagmei „dubiu serios”, Comisia a menționat că aceasta nu reprezintă o marjă în stabilirea faptelor de la abstract la concret, or nedefinirea prin lege a acestei noțiuni nu constituie un temei de a oferi interpretări eronate a acesteia, or este evident că înțelegerea noțiunii de dubiu serios poate fi dedus din sensul obișnuit al acestor cuvinte.

Potrivit opiniei pârâtei, prevederile Codului administrativ nu sunt aplicabile în procesul de evaluare realizat în baza Legii nr. 26 din 10 martie 2022.

Suplimentar, cu referire la pretinsa încălcare a termenului de realizare a evaluării, a comunicat că Legea nr. 26 din 10 martie 2022 nu stabilește un anumit termen pentru emiterea deciziei de promovare/nepromovare în privința unui candidat. Respectiv, în cadrul audierilor publice președintele Comisiei de evaluare doar a informat reclamanta despre faptul că în măsura posibilităților, decizia v-a fi emisă în timp de o lună de la data audierii.

Pârâta a notat că soluția oferită, prin decizia de constatare a promovării sau nepromovării evaluării, reprezintă o apreciere, după intima sa convingere, a faptului dacă există sau nu dubii serioase privind conformitatea candidatului cu criteriile de integritate financiară și etică, iar această soluție însă nu urmează să se materializeze în depistarea unor bunuri nedeclarate sau în depistarea datelor privind posibila corupție.

De asemenea a menționat că i-a acordat reclamantei accesul la materialele de evaluare, iar în decizie sunt indicate expres sursele din care s-au obținut informații cu privire la candidații evaluați. Astfel, Comisia de evaluare a indicat în mod generic toate sursele de la care, în general, s-au cerut informații în procesul de evaluare, însă nu s-a indicat că anume în privința reclamantei s-au cerut informații din toate aceste surse.

Comisia de evaluare a notat că decizia nu reprezintă o constatare a vinovăției unei persoane și nici o sancționare a acesteia. Așadar, nu poate fi invocată încălcarea

principiul prezumției nevinovăției din moment ce Comisia de evaluare nu face atare constatări.

La fel, a accentuat că nu poate fi invocată nici sancționarea reclamantei prin emiterea deciziei. Respectiv, niciun alt efect juridic, pretins de candidatul care nu a trecut testul de integritate, nu are suport legal. La caz, reclamantei nu i-au fost create impedimente să continue cariera profesională.

Cu referire la argumentele reclamantei despre faptul că Comisia nu a motivat „dubiile serioase” în legătură cu sursele financiare pentru achiziționarea apartamentului din Chișinău, pârâta a invocat că în procesul de evaluare sarcina de probațiune în vederea înlăturării dubiilor serioase ale Comisiei este a candidatului. Prin urmare, era în interesul reclamantei să întreprindă, cu maximă diligență, toate măsurile posibile în vederea înlăturării acestor dubii, inclusiv prin identificarea tuturor probelor posibile.

De asemenea, pârâta a considerat irelevantă obiecția reclamantei precum că decizia contestată nu este o măsură necesară, or însăși Legea nr. 26 din 10 martie 2022 instituie acest mecanism, iar efectuarea acestei evaluări nu reprezintă o discreție a Comisiei de evaluare.

Suplimentar, pârâta a menționat că este neîntemeiată obiecția precum că informația din audieri a fost redată absolut incorect, or este cert că anume circumstanțele în urma cărora Comisia de evaluare și-a format concluzia, au fost expuse expres de către reclamantă în audieri.

Cu referire la argumentele reclamantei în privința nedeclarării ajutoarelor materiale, pârâta a remarcat că în cadrul audierii, reclamanta a confirmat că, într-adevăr, a admis careva greșeli. Însă, în contestație aceasta nu a explicat de ce și-a schimbat poziția și în continuare pretinde că nu ar fi admis careva erori. Or, această chestiune doar a fortificat dubiile Comisiei de evaluare în privința surselor de venit pentru achiziționarea bunurilor imobile și achitarea împrumutului.

În ședința de judecată, reclamanta Veronica Cupcea și reprezentantul acesteia, avocatul Iurie Mărgineanu au susținut cererea de contestare împotriva deciziei nr. 14 din 11 ianuarie 2023 cu privire la candidatura Veronicăi Cupcea, solicitând admiterea acesteia, pe motivele de fapt și de drept invocate în cerere.

În ședința de judecată, reprezentanții Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, avocații Roger Gladei, Irina Sugoneaco și Valeriu Cernei, au susținut argumentele invocate în referința depusă, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiate.

Aprecierea instanței.

Audiind părțile, și reprezentanții lor, examinând actele dosarului administrativ și cel judiciar, completul de judecată special al Curții Supreme de Justiție constată că acțiunea este admisibilă și întemeiată, din următoarele motive.

Termenul de examinare a acțiunii

Conform art. 14 alin. (7) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, prin derogare de la prevederile art. 195 din Codul administrativ, cererea de contestare a deciziei Comisiei de evaluare se examinează în decurs de 10 zile.

Prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, nr. 29 din 29 martie 2022, modificată prin dispoziția nr. 35 din 14 aprilie 2022, pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de

autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, a fost instituit complet de judecată special format din: Vladimir Timofti – președinte, judecător; Ala Cobăneanu și Svetlana Filincova – judecători, Dumitru Mardari – judecător supleant.

La caz, urmează de reținut că cererea de contestare depusă de Veronica Cupcea a fost înregistrată la Curtea Supremă de Justiție în data de 06 februarie 2023.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, prezenta cauză a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor la 06 februarie 2023 judecatului-raportor Svetlana Filincova (vol. I, f.d. 1).

Prin încheierea din 06 februarie 2023 a judecătorului-raportor Svetlana Filincova, membru al completului de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție pentru examinarea contestațiilor candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, a fost primită spre examinare, în procedura contenciosului administrativ, cererea de contestare depusă de Veronica Cupcea împotriva Comisiei de evaluare, fiind convocați participanții la proces în ședința de judecată stabilită pentru data de 16 februarie 2023, ora 10:00, sala nr. 4, în incinta Curții Supreme de Justiție, situată pe adresa str. Petru Rareș nr. 18, mun. Chișinău (vol. I, f.d. 42-44).

La 10 februarie 2023, în interiorul termenului stabilit de către instanță, Comisia de evaluare a prezentat referință la cererea de contestare depusă de Veronica Cupcea cu privire la anularea deciziei nr. 14 din 11 ianuarie 2023 (vol. I, f.d. 56-76).

La data de 15 februarie 2023, Veronica Cupcea reprezentată de avocatul Iurie Mărgineanu, a depus o cerere de completare a cererii de contestare.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 16 februarie 2023, completul de judecată special a admis cererea reclamantei Veronica Cupcea și i s-a acordat termen pentru a lua cunoștință cu materialele prezentate de Comisia de evaluare și s-a anunțat întrerupere până la data de 23 februarie 2023, ora 14.00 (vol. I, f.d. 97).

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 23 februarie 2023, completul de judecată special a admis cererea reclamantei Veronica Cupcea de amânare a cauzei și s-a amânat examinarea cauzei până la data de 07 martie 2023, ora 14.00 (vol. I, f.d. 98).

Prin Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 23/2 și nr. 27/2 din 14 februarie 2023, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a acceptat cererile de demisie din funcție a judecătorilor Ala Cobăneanu și Svetlana Filincova de la Curtea Supremă de Justiție, fiind eliberați din funcție din data de 01 martie 2023.

Prin încheierea din 02 martie 2023 a Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție, s-a dispus ca dosarele aflate în procedura judecătorilor Ala Cobăneanu și Svetlana Filincova, intentate în baza contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, se vor transmite Secției evidență procesuală a cauzelor civile, comerciale și de contencios administrativ pentru redistribuire prin intermediul Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor altor judecători (vol. I, f.d. 156-158).

Prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 33 din 02 martie 2023 „Cu privire la modificarea dispozițiilor nr. 29 din 29 martie 2022

și nr. 35 din 14 aprilie 2022” a fost schimbată componența completului de judecată special, după cum urmează: Vladimir Timofti – președinte, judecător; Dumitru Mardari și Mariana Pitic – judecători, Galina Stratulat – judecător supleant.

În legătură cu faptul că judecători Mariana Pitic și Galina Stratulat se aflau în concediul medical pe o perioadă mai mare de 10 zile, prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 34 din 02 martie 2023 „Cu privire la modificarea dispoziției nr. 33 din 02 martie 2023” a fost schimbată componența completului de judecată special, după cum urmează: Vladimir Timofti – președinte, judecător; Tamara Chișca-Doneva și Dumitru Mardari – judecători, Ion Guzun – judecător supleant.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului din 02 martie 2023, ora 13.11, prezenta cauză a fost repartizată judecătorului-raportor Tamara Chișca-Doneva, care face parte din componența completului de judecată special, după cum urmează: Vladimir Timofti – președinte și Dumitru Mardari – judecător (vol. I, f.d. 103).

În cadrul ședinței de judecată din data de 07 martie 2023 reprezentantul reclamantei, avocatul Iurie Mărgineanu a depus cerere de recuzare completului de judecată special și s-a anunțat întreruperea ședinței de judecată până la 16 martie 2023, ora 15:30, în legătură cu necesitatea examinării cererii de recuzare.

În cadrul ședinței de judecată din data de 16 martie 2023 a fost obligată Comisia de evaluare să prezinte analiza operațională efectuată de Centrul Național Anticorupție privind veniturile și proprietățile deținute de candidata Cupcea Veronica, inclusiv alte documente, informații și înscrisuri furnizate de Centrul Național Anticorupție, Serviciul de Informații și Securitate și alte autorități publice. Totodată, s-a admis cererea avocatului Iurie Mărgineanu, reprezentantul reclamantei Veronica Cupcea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și s-a remis Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea avocatului Iurie Mărgineanu și a fost anunțată întreruperea ședinței de judecată până la 04 aprilie 2023, ora 13:30.

Prin hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr. 68/3 din 23 februarie 2023, modificată prin hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr. 103/4 din 16 martie 2023, s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Dumitru Mardari de la Curtea Supremă de Justiție și s-a eliberat din funcție din data de 20 martie 2023.

Prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 39 din 20 martie 2023 „Cu privire la modificarea dispoziției nr. 34 din 02 martie 2023” a fost schimbată componența completului de judecată special, după cum urmează: Vladimir Timofti – președinte, judecător; Tamara Chișca-Doneva și Mariana Pitic – judecători; Ion Guzun – judecător supleant.

Prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. din 20 martie 2023 „Cu privire la modificarea dispoziției nr. 34 din 02 martie 2023” a fost schimbată componența completului de judecată special, după cum urmează: Vladimir Timofti – președinte, judecător; Tamara Chișca-Doneva și Mariana Pitic – judecători; Ion Guzun – judecător supleant.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 66/3 din 23 februarie 2023, a fost acceptată cererea de demisie a judecătorului Curții Supreme de Justiție, Vladimir Timofti, fiind dispusă eliberarea acestuia din funcția de judecător de la Curtea Supremă de Justiție din data de 27 martie 2023.

Prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 46 din 28 martie 2023 „Cu privire la modificarea dispoziției nr. 39 din 20 martie 2023” a fost schimbată componența completului de judecată special, după cum urmează: Tamara Chișca-Doneva – președinte, judecător; Mariana Pitic și Maria Ghervas – judecători. În rest, fiind menținută dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 39 din 20 martie 2023, prin care a fost menținută dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 34 din 02 martie 2023, în partea în care ca judecător supleant a fost desemnat – Ion Guzun.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 33/2 din 14 februarie 2023 s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Curții Supreme de Justiție, Maria Ghervas și s-a eliberat doamna Maria Ghervas din funcția de judecător din data de 31 martie 2023.

Prin dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 64 din 31 martie 2023, pe perioada stării de urgență, ca o măsură temporară, pe un termen de 30 de zile, au fost suspendate procedurile administrative privind cererile de demisie, depuse de judecătorii Curții Supreme de Justiție până la data intrării în vigoare a dispoziției Comisiei Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 64 din 31 martie 2023, precum și efectele juridice ale cererilor deja acceptate, în măsura în care eliberarea efectivă din funcție nu a survenit la data intrării în vigoare a Dispoziției Comisiei Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 64 din 31 martie 2023.

Prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 53 din 04 aprilie 2023 „Cu privire la modificarea dispozițiilor nr. 46 din 28 martie 2023, nr. 34 din 02 martie 2023 nr. 39 din 20 martie 2023” a fost schimbată componența completului de judecată special, prevăzut de punctul nr. 1 din dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 46 din 28 martie 2023 și instituită o nouă componență a completului de judecată special pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, după cum urmează: Tamara Chișca-Doneva – președinte, judecător; Mariana Pitic și Ion Guzun – judecători; Maria Ghervas – judecător supleant.

Prin încheierea din 04 aprilie 2023, completul de judecată special instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție, în componența Tamara Chișca-Doneva – președinte, judecător, Ion Guzun și Mariana Pitic – judecători, au dispus reluarea examinării prezentei cauze (vol. II, f.d. 5-8).

În cadrul ședinței de judecată din data de 04 aprilie 2023 a fost examinată în fond cauza, fiind ascultate explicațiile părților, în conformitate cu art. 213 din Codul de procedură civilă, cercetate probele, în conformitate cu art. 224 din Codul de procedură civilă.

Totodată, a fost amânată ascultarea pledoariilor, în conformitate cu art. 233 din Codul de procedură civilă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepțiilor de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 ridicate în cauze similare.

La 06 aprilie 2023, prin decizia de inadmisibilitate nr. 42 Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra sesizărilor cu numerele 75g/2023, 76g/2023, 77g/2023, 86g/2023, 87g/2023, 88g/2023, 89g/2023, 90g/2023, 96g/2023,

101g/2023 și 102g/2023 privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 26 din 10 martie 2022.

Astfel, urmare a pronunțării Curții Constituționale la 06 aprilie 2023, participanții la proces au fost convocați pentru următoarea ședință de judecată stabilită pentru 10 aprilie 2023, ora 15.30 (vol. II, f.d. 77), care a fost contramandată în legătură cu faptul că la 10 aprilie 2023, Comisia de evaluare a înaintat cerere de recuzare judecătorului Mariana Pitic (vol. II, f.d. 82).

Prin dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 66 din 10 aprilie 2022, în contextul intervenirii unei reacții prompte a autorităților statului la problema asigurării funcționalității Curții Supreme de Justiție, prin ajustarea cadrului normativ și consacarea în cuprinsul acestuia a unor mecanisme care ar permite soluționarea dificultăților legate de completarea provizorie a locurilor vacante de judecător la instanța judecătorească supremă, precum și luându-se act de acțiunile subsecvente ale Consiliului Superior al Magistraturii, care, urmare a intervențiilor legislative operate prin intermediul Legii nr. 65 din 30 martie 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, în cadrul ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 10 aprilie 2023 a examinat subiectul anunțării concursului pentru suplinirea, prin transfer temporar, a funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, se revizuiesc măsurile specifice în domeniul justiției stabilite prin Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 64/2023, stabilindu-se că subpunctul 1.2 de la pct. 1 al dispoziției menționate se abrogă.

Prin dispoziția nr. 69 din 04 mai 2023 a Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție „Cu privire la modificarea dispoziției nr. 29 din 29 martie 2022” a fost desemnat în calitate de membrul supleant în completul de judecată special pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, judecătorul Ion Malanciuc.

Cererea de recuzare înaintată judecătorului Mariana Pitic a fost repartizată în mod automat-electronic, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la 15 mai 2023 și a fost examinată în ședința de judecată din 23 mai 2023, ora 11.20, fiind amânată deliberarea și pronunțarea pe marginea cererii de recuzare pentru data de 25 mai 2023 (vol. II, f.d. 93, 100-104).

Prin încheierea din 25 mai 2023 a completului de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă cererea de recuzare înaintată judecătorului Mariana Pitic, de către Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor (vol. II, f.d. 105-109).

Participanții la proces au fost convocați pentru următoarea ședință de judecată stabilită pentru 07 iulie 2023, ora 11.30, pentru ascultarea pledoariilor.

În această ordine de idei, având în vedere cele enunțate supra, completul de judecată special notează că depășirea termenului de examinare a contestație în 10 zile, a fost influențat inclusiv de complexitatea cauzei, comportamentul părților la proces, care include și pe cel al autorității pârâte, dificultatea dezbaterilor, demisiile în masă a judecătorilor Curții Supreme de Justiție și imposibilitatea formării completului special pentru judecarea cererilor de contestare.

Mai mult, durata de aflare pe rol a cauzei a fost condiționată inclusiv de asigurarea respectării drepturilor participanților la proces, fapt ce nu poate fi privit drept tergiversare a examinării cauzei, deoarece judecarea cererii de contestare a avut ca scop respectarea dreptului garantat al părților la un proces echitabil, consfințit în articolul 38 din Codul administrativ și articolul 6 §1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

În cadrul ședinței de judecată din data de 04 aprilie 2023 a fost examinată în fond cauza, fiind ascultate explicațiile părților, cercetate probele, și s-a amânat ascultarea pledoariilor. La 07 iulie 2023, au fost ascultate pledoariile, și, conform art. 14 alin. (9) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, a fost anunțată emiterea și plasarea deciziei pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Aplicabilitatea Codului administrativ.

Completul de judecată special menționează că, în cadrul dezbaterilor judiciare, reprezentanții Comisiei de evaluare au invocat neaplicarea cărților I și II din Codul administrativ la examinarea cauzelor pendinte pe rolul Curții Supreme de Justiție, argument care nu poate fi reținut din următoarele considerente.

Completul de judecată special reține că aplicarea Codului administrativ și limitele ei este o problemă de interpretare și aplicare a legii asupra căreia are competență Curtea Supremă de Justiție ca instanță de judecată competentă pentru examinarea acțiunii în contencios administrativ (DCC nr. 163 din 01 decembrie 2022, § 24, DCC nr.2 din 18 ianuarie 2022, §19).

În primul rând, este necesar de a se explica de ce este aplicabil Codul administrativ procedurii de evaluare, dar și procedurii de contencios administrativ.

Din punct de vedere al conținutului normativ, Legea nr. 26 din 10 martie 2022 cuprinde atât norme de drept public material, cât și norme de procedură administrativă și procedură a contenciosului administrativ.

În special, dispozițiile legale care reglementează definiția și condițiile de evaluare a integrității etice/financiare după natura lor constituie norme de drept administrativ material, care formează baza legală conform art. 21 alin. (1) din Codul administrativ pentru emiterea actului administrativ individual de către Comisie. Astfel, dispozițiile art. 8 alin. (1)-(4) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 sunt norme de drept administrativ material.

Inițierea procedurii de evaluare este, conform art. 9 alin. (2) și art. 69 alin. (1) din Codul administrativ, o inițiere a procedurii administrative la cererea candidatului pentru una din funcțiile de membru în organele enumerate în art. 2 alin. (1) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022. Inițierea procedurii de contencios administrativ este condiționată, în conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept prin activitatea administrativă.

Astfel, completul de judecată special relevă că, decizia Comisiei de evaluare este un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ. Actul administrativ individual este rezultatul final al procedurii administrative.

Prin decizia Comisiei de evaluare de evaluare privind promovarea/nepromovarea evaluării de către candidat are loc finalizarea procedurii administrative conform art. 78 din Codul administrativ.

Mai mult decât atât, în nota informativă la Legea nr. 26 din 10 martie 2022, autorii au indicat că „drept urmare a desfășurării activității sale, Comisia de

evaluare va emite o decizie. Reieșind din faptul că decizia respectivă reprezintă un act administrativ, contestarea acesteia se va face conform prevederilor Codului administrativ nr.116/2018 cu derogările exprese stabilite în prezentul proiect.”

Astfel, însăși legiuitorul a calificat decizia Comisiei de evaluare drept un act administrativ individual în privința căruia poate fi exercitată acțiunea în contencios administrativ.

Prin urmare, normele Codului administrativ privind procedura administrativă și instituția actului administrativ individual sunt aplicabile procedurii de evaluare, cu excepțiile prevăzute de Legea nr. 26 din 10 martie 2022.

Completul de judecată special subliniază că, evaluarea candidaților pentru funcțiile de membru în organele enumerate în art. 2 alin. (1) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 este prin natura sa un domeniu specific de activitate în sensul art. 2 alin. (2) din Codul administrativ.

Deși, Codul administrativ instituie o procedură administrativă și de contencios administrativ uniformă, totuși, conform art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte pot fi reglementate prin norme legislative speciale, dacă nu contravin principiilor Codului administrativ.

Normele speciale din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 nu exclude aplicarea cărților I și II, decât în privința unor aspecte, cum ar fi în special, inițierea procedurii administrative, clarificarea stării de fapt din oficiu, cvorumul și majoritatea, dreptul la audiere a candidatului, dar și altele. Sintagma „anumite aspecte” din art. 2 alin. (2) din Codul administrativ nu echivalează cu excluderea de la aplicare a Codului administrativ.

Așadar, în condițiile speței, excluderea integrală de la aplicare a cărților I și II este imposibilă din punct de vedere al rolului central și legăturii organice a Codului administrativ cu domeniile/subdomeniile dreptului administrativ.

Potrivit art. 14 alin. (6) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, cererea de contestare a deciziei Comisiei de evaluare se judecă în conformitate cu procedura prevăzută în Codul administrativ, cu excepțiile stabilite prin prezenta lege, și nu are efect suspensiv asupra deciziilor Comisiei de evaluare, alegerilor sau concursului la care participă candidatul respectiv.

Principiile care guvernează procedura contenciosului administrativ sunt reglementate în cartea I din Codul administrativ, în special art. 21-27 și art. 36-43. Între cartea I și II, și III, care reglementează procedura contenciosului administrativ, există o legătură organică și de substanță, ce nu poate fi negată sau exclusă sub nici o formă.

Controlul judecătoresc este un control de legalitate, care cuprinde în sine verificarea legalității temeiului formei activității administrative, corectitudinii interpretării noțiunilor juridice vagi, proporționalității egalității de tratament, imparțialității, securității juridice, motivării, exercitarea dreptului discreționar, dacă autoritatea este împuternicită să acționeze în baza acestui drept, protecția încrederii legitime în activitatea autorității și altele.

Din considerentele menționate supra, completul de judecată special respinge ca nefondat argumentul reprezentanților Comisiei de evaluare, precum că nu este aplicabilă cartea I și II din Codul administrativ. Or, aceasta ar însemna negarea respectării principiilor legalității, cercetării din oficiu, egalității de tratament, securității raporturilor juridice, proporționalității, imparțialității Comisiei de evaluare, bunei-credințe și altele.

Aplicarea normelor procedurii de contencios administrativ este condiționată de aplicarea aceluiași norme care se referă la procedura administrativă, cum ar fi obținerea probelor conform art. 220 alin. (1), 87-93 din Codul administrativ, notificările conform art. 223, 97-114 Codul administrativ, imparțialitatea conform art. 25 din Codul administrativ, recuzarea conform art. 202, 49-50 din Codul administrativ, formele activității administrative conform art. 5, 10-15 și 189 din Codul administrativ, conceptul de parte în procedura de contencios administrativ conform art. 204 și 7 din Codul administrativ, efectele juridice ale actului administrativ individual, *e.g.* funcția executorie a deciziei Comisiei de evaluare în calitate de act administrativ individual conform art. 171 alin. (4) din Codul administrativ, valabilitatea, obligativitatea și puterea lucrului decis a deciziei Comisiei de evaluare conform art. art. 139 alin. (2)-(4) și 140 din Codul administrativ și altele.

Neaplicarea cărții I și II din Codul administrativ ar echivala cu excluderea deciziei Comisiei de evaluare ca act administrativ individual, iar pe cale de consecință respingerea accesului la un control judecătoresc efectiv.

În această ordine de idei, completul de judecată special subliniază că, decizia Comisiei de evaluare este un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, deoarece este: 1) emisă de o autoritate publică; 2) este o decizie, dispoziție sau altă măsură oficială; 3) se referă la domeniul dreptului public; 4) este o reglementare; 5) e referă la un caz individual; 6) produce nemijlocit efecte juridice.

Din punct de vedere funcțional și organizatoric, Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor este o „autoritate publică” în sensul art. 7, 10, 203 lit. a) și 204 din Codul administrativ, deoarece este creată prin lege, îndeplinește sarcini de drept public prin intermediul competenței reglementate în art. 8 din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, în vedere realizării unui interes public.

Completul de judecată special mai subliniază că, procedura administrativă de evaluare are o funcție de clarificare și orientare datorită caracterului procedural al acțiunii oficiale de evaluare a candidaților în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Prin urmare, respectarea principiilor, garanțiilor și regulilor de bază a procedurii administrative constituie o cerință înrădăcinată direct în conceptul statului de drept stipulat în art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, prin Legea nr. 180 din 07 iunie 2023 s-a consolidat înțelegerea că, Comisia de evaluare este o autoritate publică specifică în felul său, adică nu este persoană juridică de drept public, cu toate că, în art. 7 din Codul administrativ, are o funcție universală, cuprinde și este definit conceptul de autoritate publică atât în sensul interpretat de Parlamentul Republicii Moldova, adică funcțional, organizațional cât și ca persoană juridică de drept public, după caz. Această concluzie rezultă și din pronumele nedeterminat „orice structură organizatorică” al art. 7 din Codul administrativ. Autoritatea publică pe lângă elementul de orice structură organizatorică sau organ, instituit/ă prin lege sau alt act normativ, realizare de interese publice, îl conține și pe cel de regim public, care desemnează sarcinile și competențele, care oferă dreptul de a se impune cu forță juridică față de persoanele cu care intră în raporturi de drept autoritatea publică. O altă interpretare și aplicare

ar însemna că activitatea Comisiei și deciziile ei nu sunt obligatorii ca acte administrative individuale, dar reprezintă acte juridice de drept privat.

Completul de judecată special subliniază că, și o persoană privată poate fi autoritate publică dacă prin lege îi sunt delegate sarcini al autorităților publice și competențele corespunzătoare pentru realizarea lor. Mai mult, conform art. 72 alin. (6) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017, actul normativ de interpretare nu are efecte retroactive, cu excepția cazurilor când prin interpretarea normelor de sancționare se creează o situație mai favorabilă.

Completul de judecată special subliniază că, sarcinile Comisiei de evaluare nu reprezintă domenii private de activitate dar publice, de aceea și a fost investită prin Legea nr. 26 din 10 martie 2022 cu competențe care îi permite să se impună cu putere juridică în raport cu cei evaluați conform art. 8 din Codul administrativ. Completul de judecată special notează cu titlu de principiu că, nu poate fi confundat, din punct de vedere funcțional și organizatoric, conceptul de autoritate publică cu cel de persoană juridică de drept public, în caz contrar s-ar exclude decizia Comisiei de evaluare din conceptul de act administrativ individual.

Totodată, reprezentanții pârâtei n-au pătruns în esența art. 2 alin. (2) din Codul administrativ care reglementează condițiile de derogare prin norme legislative de la caracterul uniform al Codului administrativ pentru „anumite aspecte” de activitate administrativă. A reține argumentul că, Comisia de evaluare nu este autoritate publică înseamnă a nega o realitate juridică că aceasta îndeplinește activitate administrativă de drept public prin procedura administrativă și că, decizia ei este act administrativ individual supus controlului judecătoresc în procedura contenciosului administrativ. Astfel, conceptul de autoritate publică nu se reduce la conceptul de persoană juridică de drept public, dar are o semnificație funcțională proprie în sensul art. 7 și 2 alin. (2) din Codul administrativ, și în sensul Legii nr. 26 din 10 martie 2022.

Decizia Comisiei de evaluare se relaționează cu însușirea de „*orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială*” ca element definitoriu al actului administrativ individual conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ. Din această optică se delimitează că, Comisia de evaluare nu desfășoară activitate legislativă sau judecătorească, dar activitate de executare a legii.

Decizia Comisiei de evaluare se încadrează în conceptul de „*domeniul dreptului public*” conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ. Conform art. 5 din Codul administrativ actul administrativ individual este una din formele activității administrative prin care se aplică legea. Prin decizia Comisiei de evaluare a fost aplicată Legea nr. 26 din 10 martie 2022, care reglementează temeiul deciziei, iar această reglementare normativă este, după natura juridică a ei, una de drept public material. Astfel, prin această însușire decizia Comisiei de evaluare este exceptată de la acțiunea privată, penală, contravențională și de contencios constituțional la care participă autoritățile publice conform art. 2 alin. (3) lit. a) – c) din Codul administrativ.

Decizia Comisiei de evaluare conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ este o „*reglementare*” prin care pârâta își realizează unilateral competența materială potrivit art. 6 din Legea nr. 26 din 10 martie 2022. Completul de judecată special subliniază că prin acest element al actului administrativ individual are loc delimitarea acestuia de alte forme ale activității administrative, cum ar fi actul real și contractul administrativ.

Decizia Comisiei de evaluare conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ se referă la „*un caz individual*”, care constă în situația concretă de evaluare a reclamantei. Funcția acestei însușiri a actului administrativ individual rezidă în delimitarea acestuia în raport cu actul administrativ normativ, care este o reglementare abstractă conform art. 12 din Codul administrativ.

Decizia Comisiei de evaluare conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ întrunește criteriul „*cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice*”, adică de a naște, modifica sau stinge raporturi juridice de drept public. Completul de judecată special reține că, decizia Comisiei de evaluare produce nemijlocit efecte juridice în sfera juridică a reclamantei, în calitatea sa de judecător care a candidat la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor. Funcția acestui criteriu constă în diferențierea actului administrativ individual de o simplă operațiune administrativă realizată în interior procedurii administrative de evaluare a integrității financiare și etice a candidatei.

Completul de judecată special conchide că, decizia Comisiei de evaluare este un act administrativ individual prin care se finalizează procedura administrativă. Conceptul de procedură administrativă definit în art. 6 din Codul administrativ și cel de autoritate publică definit în art. 7 din Codul administrativ are o funcție universală, aplicabil pentru orice domeniu/subdomeniu al dreptului public. Pentru aceste motive, Comisia de evaluare avea și are obligația să aplice normele Codului administrativ, și normele de procedură din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 în partea ce se referă la aspectele derogatorii de la caracterul uniform al Codului.

Prin urmare, este inacceptabil argumentul reprezentanților pârâtei că procedura de evaluare nu ar fi o procedură administrativă guvernată de regulile Codului administrativ, cum ar fi principiul legalității (art. 21), principiul cercetării din oficiu (art. 22), principiul egalității de tratament (art. 23), principiul bunei-credințe (art. 24), principiul imparțialității (art. 25), principiul limbii de procedură și rezonabilității (art. 26, art. 27), principiul eficienței (art. 28), principiul proporționalității (art. 29), securității juridice (art. 30), principiul motivării actelor administrative și operațiunilor administrative (art. 31), principiul comprehensibilității (art. 32), cel al protecției încrederii legitime și altele.

Referitor la practica judiciară existentă pe marginea cererilor de contestare intentate împotriva Comisiei de evaluare (dosarele nr. 3-5/2023 și nr. 3-13/2023), unde instanța a stabilit cu puterea lucrului judecat, că cauzelor intentate împotriva Comisiei de evaluare nu sunt aplicabile prevederile cărților I și II din Codul administrativ, completul de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție menționează că dosarele respective nu formează o practică judiciară unitară. Or, rolul jurisprudenței este de a interpreta și aplica la cazuri concrete legea. Respectiv, nu orice hotărâre care diferă de o altă hotărâre constituie o divergență de jurisprudență.

Principiul *res judicata* în sine nu impune instanțelor judecătorești naționale să urmeze precedentele în cazuri similare, realizarea coerenței dreptului necesită timp iar perioadele de conflict în jurisprudență pot fi, prin urmare, tolerate fără a submina securitatea juridică.

În aceste circumstanțe, completul de judecată special statuează că, un judecător, potrivit regulilor de organizare judecătorească, nu este, în general, legat de hotărârea pronunțată de un alt judecător și nici chiar de propriile sale hotărâri

anterioare, deoarece dânsul se pronunță pe cazul particular care se prezintă în fața sa.

Admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 5 din Codul administrativ activitatea administrativă de drept public al autorităților publice cuprinde actul administrativ individual ca formă principală de acțiune administrativă a autorităților.

Completul de judecată special a motivat la capitolul aplicabilității Codului administrativ de ce decizia Comisiei de evaluare este act administrativ individual. Astfel, la compartimentul admisibilității acțiunii se va sublinia că, decizia Comisiei de evaluare este un act administrativ individual defavorabil.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Completul de judecată special notează că, prin acțiunea înaintată, reclamanta Veronica Cupcea revendică încălcarea unui drept prin activitatea administrativă, conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, și anume că prin decizia nr. 14 din 11 ianuarie 2023 Comisia de evaluare i-a încălcat dreptul de a fi ales în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor și Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor (art. 14 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544/1995), dreptul la autoadministrare judecătorească (art. 23¹ din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514/1995), dreptul la demnitatea și reputația profesională a judecătorului, dreptul fundamental la independență și inamovibilitate a judecătorului (art. 16 din Constituția Republicii Moldova), dar și dreptul fundamental la administrare (art. 39 din Constituția Republicii Moldova), dreptul la o decizie de evaluare favorabilă a candidatei Veronica Cupcea.

Prin derogare de la prevederile art. 209 din Codul administrativ prin art. 14 alin. (1) și (2) din Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, s-a reglementat un termen special de înaintare a acțiunii în contencios administrativ. Astfel, decizia Comisiei de evaluare poate fi contestată de către candidatul evaluat în termen de 5 zile de la data recepționării de către acesta a deciziei motivate, fără respectarea procedurii prealabile.

Candidatul evaluat poate contesta decizia defavorabilă a Comisiei de evaluare la Curtea Supremă de Justiție, în cadrul căreia se instituie un complet de judecată special compus din 3 judecători și un judecător supleant. Judecătorii și judecătorul supleant sunt desemnați de președintele Curții Supreme de Justiție.

În acest context, se reține că decizia Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 14 din 11 ianuarie 2023 a fost notificată reclamantei Veronica Cupcea în mod electronic la data de 31 ianuarie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (vol. I f.d.26-27).

Ținând cont de prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, cererea de contestare urma a fi depusă în termen de 5 zile de la data recepționării de către candidat a deciziei motivate, la caz din 31 ianuarie 2023.

Completul de judecată special relevă că deși termenul de contestare a deciziei expira la data 05 februarie 2023 (zi de duminică), cererea de contestare urma a fi depusă până la data de 06 februarie 2023 (zi de luni), or conform prevederilor art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

Respectiv, instanța de judecată conchide că cererea de contestare depusă de Veronica Cupcea este admisibilă, întrucât reclamanta s-a conformat prevederilor legale, depunând prezenta cerere la 06 februarie 2023, în interiorul termenului prevăzut de lege, la Curtea Supreme de Justiție.

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, Completul de judecată special apreciază acțiunea înaintată drept o acțiune în obligare specifică în felul său. Prin acțiunea în obligare obișnuită, reclamanta conform art. 206 alin. (1) lit. b) și 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ urmărește anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării sale referitor la obținerea unui avantaj juridic de orice fel și obligarea autorității publice să emită actul administrativ individual respins. Pe când specificul acțiunii înaintate este caracterizat prin anularea deciziei Comisiei de evaluare referitor la nepromovarea evaluării și dispunerea reluării procedurii de evaluare.

Completul de judecată special în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (3) din Codul administrativ nu este legat de textul cererilor formulate de participanții la proces, astfel, argumentul de oportunitate expus în referință de către pârâtă va fi apreciat la capitolul admisibilității. Controlul judecătoresc efectiv implică o verificare deplină a problemelor de fapt și de drept, însă totuși exclude verificarea oportunității conform art. 225 alin. (1) din Codul administrativ și limitează controlul în privința actului administrativ individual discreționar, când lege prevede astfel de teme pentru emitere. Oportunitatea este o chestiune de admisibilitate dar nu de fond a acțiunii în contencios administrativ. Argumentul pârâtei în referință depusă precum că, acțiunea trebuie respinsă pe motiv de oportunitate este lipsit de temeinicie, deoarece reclamanta nu a motivat acțiunea pe oportunitate dar pe aspecte de legalitate.

Din referință și argumentele de oportunitate relevate de pârâtă în conținutul ei se neagă însăși dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ potrivit art. 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ. Astfel, nici Codul administrativ, dar nici art. 14 alin. (8) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 nu exclud dreptul la acțiune a candidatei. Acceptarea soluției propuse de pârâtă este lipsită de teme legal și contrară statului de drept. Completul de judecată special notează că, prevederile art. 225 alin. (1) din Codul administrativ sunt clare și nu pot fi confundate, reglementând într-o unitate funcțională cu prevederile art. 36, 39, 189,

190 și 207 din Codul administrativ doar aspecte referitor la excluderea sau limitarea controlului judecătoresc.

Completul de judecată special apreciază decizia Comisiei de evaluare emisă în temeiul art. 8 din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 din categoria actelor administrative obligatorii, adică care nu se emit în baza dreptului discreționar. Comisia este obligată să emită decizia indiferent dacă este favorabilă sau defavorabilă. În cazul deciziilor discreționare, autoritatea publică are dreptul în general să nu acționeze, iar în cazul în care decide de a acționa în dreptul administrativ, atunci are posibilitatea de selecție a consecințelor juridice, cu excepția situației de reducere a discreției la zero conform art. 137 alin. (2) din Codul administrativ.

Fondul acțiunii în contencios administrativ.

Conform art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngredi accesul la justiție.

Reieșind din art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

În conformitate cu art. 114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești, acestea urmează să dispună de plenitudinea prerogativelor procesuale pentru soluționarea justă a cauzei, fără a exista limitări nejustificate în acțiunile ce urmează a fi întreprinse, astfel încât la realizarea scopului final hotărârea judecătorească să nu devină una iluzorie.

Protecția juridică efectivă împotriva acțiunii administrative a autorităților publice implică un control judecătoresc de legalitate deplin, care cuprinde atât chestiunile de fapt, cât și cele de drept, așa cum este reglementat în art. art. 194 alin. (1), 219, 22, 36 și 21 din Codul administrativ.

Densitatea controlului judecătoresc înseamnă precizarea conținutului controlului judecătoresc asupra deciziilor Comisiei de evaluare, care se referă nu numai la profunzimea, ci și la sfera de aplicare a controlului. Acest lucru se referă atât aplicării legii, cât și stabilirii faptelor relevante pentru o hotărâre judecătorească legală și întemeiată.

Controlul judecătoresc efectiv implică verificarea tuturor aspectelor de legalitate procedurală și substanțială, în special, al egalității de tratament,

proportionalității, securității juridice, motivării, corectitudinii cercetării de fapt din oficiu, imparțialității, interpretării greșite a noțiunilor juridice nedefinite și altele. Numai în acest fel poate fi atins standardul de protecție efectivă consacrat în art. 53 din Constituția Republicii Moldova. În acest sens, art. 194 alin. (1) din Codul administrativ în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Controlul instanței de judecată asupra activității administrative de drept public necesită o determinare independentă a faptelor relevante, o interpretare a normelor relevante și a subsumării lor. Un astfel de control administrativ de legalitate inteligibil exclude, în principiu, o obligare a justiției la constatări și aprecieri de fapt sau de drept făcute de alte puteri cu privire la ceea ce este legal în speță.

Potrivit art. 14 alin. (8) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, la examinarea cererii de contestare a deciziei Comisiei de evaluare, completul de judecată special din cadrul Curții Supreme de Justiție poate adopta una dintre următoarele decizii: a) respingerea cererii de contestare; b) admiterea cererii de contestare, dacă constată existența unor circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidat, și dispunerea reluării procedurii de evaluare a candidatului de către Comisia de evaluare (normă constituționalitatea căreia a fost verificată prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 5 din 14 februarie 2023 privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor (competența Curții Supreme de Justiție în cazul examinării contestațiilor depuse împotriva deciziei Comisiei de evaluare)).

Curtea Constituțională a reținut că, în nota informativă la proiectul de Lege nu se regăsește niciun argument cu privire la necesitatea limitării controlului judiciar al deciziilor Comisiei de evaluare. Totuși, din opinia prezentată de autorități și din conținutul textului contestat, Curtea Constituțională a dedus că legislatorul a urmărit să evite situațiile de anulare a deciziilor Comisiei de evaluare din cauza încălcării unor reguli de procedură nesemnificative, iar pe de altă parte, pentru a asigura celeritatea soluționării contestațiilor pentru a avea mai repede un Consiliu Superior al Magistraturii funcțional. Curtea Constituțională a reținut că aceste scopuri legitime pot fi încadrate în obiectivele generale ale ordinii publice și garantării autorității și imparțialității justiției, stabilite de articolul 54 alin. (2) din Constituție (HCC nr. 5 din 14 februarie 2023, §78).

Astfel, Curtea Constituțională a dispus că, până la modificarea legii în conformitate cu raționamentele prezentei hotărâri, completul special al Curții Supreme de Justiție, la examinarea contestațiilor, va putea dispune reevaluarea candidaților nepromovați dacă va constata (a) că în cadrul procedurii de evaluare au fost admise erori procedurale grave de către Comisia de evaluare, care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare, și (b) că există circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidat (HCC nr. 5 din 14 februarie 2023, §88).

În această consecvență, completul de judecată special constată că, Curtea Constituțională a stabilit un dublu test care urmează a fi întrunit pentru ca acțiunea candidatului împotriva unei decizii emise de Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale

judecătorilor și procurorilor să fie admisă, și anume: 1) să existe erori procedurale grave admise de către Comisia de evaluare, și aceste erori să afecteze caracterul echitabil al procedurii de evaluare; și 2) să existe circumstanțe care puteau conduce la promovarea evaluării de către candidat.

Prin Legea nr. 147 din 09 iunie 2023, în vigoare din 21 iunie 2023, alin. (8) al art. 14 din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 a fost modificat, având următorul conținut: La examinarea cererii de contestare a deciziei Comisiei de evaluare, completul de judecată special din cadrul Curții Supreme de Justiție poate adopta una dintre următoarele decizii: a) respingerea cererii de contestare; b) admiterea cererii de contestare și dispunerea reevaluării candidaților care nu au promovat evaluarea, dacă constată că, în cadrul procedurii de evaluare, Comisia de evaluare a admis unele erori procedurale grave, care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare, și că există circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidat.

Completul de judecată special subliniază că, prevederile art. 14 alin. (8) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 modificat prin Legea nr. 147 din 09 iunie 2023 proiectează un control judecătoresc efectiv, care implică legalitatea procedurii de evaluare și legalitatea materială a deciziei de nepromovare a evaluării.

Controlul de legalitate procedurală a deciziei se va rezuma dacă Comisia de evaluare a admis sau nu erori procedurale grave care ar putea afecta caracterul echitabil al procedurii de evaluare. Controlul de legalitate materială a deciziei se va rezuma dacă există circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării de către candidata Veronica Cupcea.

Decizia Comisiei de evaluare este neîntemeiată, iar reclamanta ar avea dreptul la o decizie favorabilă, deoarece decizia contestată este viciată în special din punct de vedere a proporționalității, interpretării greșite a noțiunilor juridice nedefinite și egalității de tratament. Comisia de evaluare este legată de respectarea proporționalității și egalității de tratament la emiterea deciziilor pe marginea evaluării candidaților la funcțiile de membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Negarea acestui fapt, ar pune în discuție nu doar statul de drept, dar însuși scopul pentru care a fost edictată Legea nr. 26 din 10 martie 2022. Dubiile serioase ale Comisiei de evaluare trebuie să fie analizate/evaluate și prin prisma proporționalității, dar și egalitatea de tratament.

Completul de judecată special menționează că în decizia nr. 14 din 11 ianuarie 2023, la compartimentul II „Evaluarea candidatei”, Comisia de evaluare a indicat că Veronica Cupcea nu corespunde criteriilor de integritate, pe motiv că nu a înlăturat dubiile serioase în privința următoarelor circumstanțe:

1. sursă de mijloace financiare pentru un apartament în Chișinău, un teren și o construcție nefinalizată în raionul Criuleni și pentru rambursarea unui împrumut / Contribuții financiare nedeclarate în 2012;

2. sursa mijloacelor bănești pentru achitarea împrumutului de 540000 de lei în 2018/Economii de numerar nedeclarate și contribuția financiară în declarațiile anuale.

Astfel, Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor a hotărât că candidata Veronica Cupcea nu întrunește criteriile de integritate, deoarece au fost constatate dubii serioase cu privire la conformitatea candidatei cu criteriile de integritate etică și financiară, în temeiul art. 8 alin. (1), alin. (2) lit. c),

alin. (4) lit. a) și b), alin. (5) lit. b), c), d) și art. 13 alin. (5) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor.

Potrivit art. 8 alin. (1), alin. (2) lit. c), alin. (4) lit. a) și b), alin. (5) lit. b), c), d) din Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, în sensul prezentei legi, evaluarea integrității candidaților constă în verificarea integrității etice și a integrității financiare a acestora.

Se consideră că un candidat corespunde criteriului de integritate etică dacă nu a încălcat regimul juridic al declarării averii și intereselor personale, al conflictelor de interese, al incompatibilităților, al restricțiilor și/sau al limitărilor.

Se consideră că un candidat corespunde criteriului de integritate financiară dacă: averea candidatului a fost declarată în modul stabilit de legislație; Comisia de evaluare constată că averea dobândită de către candidat în ultimii 15 ani corespunde veniturilor declarate.

Pentru evaluarea integrității financiare a candidatului, Comisia de evaluare verifică: respectarea de către candidat a regimului juridic al declarării averii și intereselor personale; modul de dobândire a bunurilor aflate în proprietatea sau posesia candidatului ori a persoanelor specificate la art.2 alin.(2), precum și cheltuielile legate de întreținerea acestor bunuri; sursele de venit ale candidatului și, după caz, ale persoanelor specificate la art.2 alin.(2).

Potrivit art. 2 alin. (2) din legea nominalizată supra, în contextul evaluării candidaților menționați la alin. (1) este verificată și averea persoanelor apropiate candidaților, astfel cum acestea sunt definite în Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, precum și a persoanelor menționate la art. 33 alin.(4) și (5) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate.

Respectiv, conform art. 2 din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016, persoană apropiată este soțul/soția, copilul, concubinul/concubina subiectului declarării, persoana aflată la întreținerea subiectului declarării, de asemenea persoana înrudită prin sânge sau prin adopție cu subiectul declarării (părinte, frate/soră, bunic/bunică, nepot/nepoată, unchi/mătușă) și persoana înrudită prin afinitate cu subiectul declarării (cumnat/cumnată, socru/soacră, ginere/noră).

Iar, conform art. 33 alin.(4) și (5) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, controlul averii și al intereselor personale se extinde asupra membrilor de familie, părinților/socrilor și copiilor majori ai persoanei supuse controlului. Dacă persoana supusă controlului se află în concubinaj cu o altă persoană, verificarea se va extinde și asupra averii acestei persoane.

Dacă există aparența că bunurile persoanei supuse controlului au fost înscrise pe numele altor persoane, controlul se va extinde și asupra acestor bunuri și persoane. Dacă subiectul declarării a indicat venituri și bunuri obținute din donații sau deține bunuri în comodat, controlul se va extinde și asupra donatorului și comodantului. Acestora li se pot cere clarificări privind originea veniturilor utilizate pentru achiziția și întreținerea respectivelor bunuri. Pentru clarificarea acestor aspecte, inspectorul de integritate poate solicita informații relevante de la orice persoană fizică sau juridică.

Conform art. 4 alin. (1) lit. a) și d) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, subiecții prevăzuți la art.3 alin.(1) declară veniturile obținute de subiectul declarării împreună cu membrii familiei, concubinul/concubina în anul fiscal precedent și activele financiare deținute de subiectul declarării și membrii familiei, concubinul/concubina acestuia, inclusiv ca beneficiari efectivi, adică numerarul în monedă națională sau în valută străină care depășește valoarea a 15 salarii medii pe economie și care nu face obiectul unor depuneri în instituțiile financiare.

Potrivit art. 4 alin. (3) din legea precitată în redacția de până la 29 octombrie 2021, se exceptează de la declarare cadourile primite de către subiectul declarării gratuit din partea membrilor familiei lui, din partea părinților, fraților, surorilor sau copiilor lui, a căror valoare individuală nu depășește 10 salarii medii pe economie.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 21 din 18 ianuarie 2019 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019, salariul mediu pe economie în 2019 a fost de 6975 de lei.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 678 din 27 decembrie 2019 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2020, salariul mediu pe economie în 2020 a fost de 7953 de lei.

Iar, prin Hotărârea Guvernului nr. 923 din 22 decembrie 2020 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2021, salariul mediu lunar pe economie a fost de 8716 de lei.

La fel, relevante speței se prezintă prevederile art. 4 din Legea privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere nr. 1264 din 19 iulie 2002 (în vigoare până la 1 august 2016), persoanele menționate la art. 3 declară:

a) veniturile obținute împreună cu membrii familiei pe parcursul perioadei de declarare;

b) bunurile mobile și imobile de toate tipurile, deținute în proprietate, cu drept de uzufruct, de uz, de abitație, de suprafață ori aflate în posesia declarantului sau a membrilor familiei lui în baza contractelor de mandat, de comision, de administrare fiduciară, precum și a contractelor translativ de posesie și de folosință (locațiune, arendă, leasing, comodat) la data depunerii declarației cu privire la venituri și proprietate;

c) bunurile realizate prin persoane interpușe sau transmise cu titlu oneros către ascendenți, descendenți, frați, surori și afinii de același grad, precum și cele transmise cu titlu gratuit către orice persoană;

d) activele financiare, adică conturile bancare, fondurile de investiții, formele echivalente de economisire și investire, plasamentele, obligațiunile, cecurile, cambiile, certificatele de împrumut, alte documente care încorporează drepturi patrimoniale ale declarantului sau ale membrilor familiei lui, investițiile directe în monedă națională sau în valută străină făcute de el sau de membrii familiei lui, precum și alte active financiare;

e) cota-parte în capitalul social al societăților comerciale a declarantului și a membrilor familiei lui;

f) datoriile sub formă de debite (inclusiv taxe neachitate), ipoteci, garanții emise în beneficiul unor terți, împrumuturi și credite.

Cu referire la sursa de mijloacelor financiare pentru un apartament în Chișinău, un teren și o construcție nefinalizată în raionul Criuleni și pentru rambursarea unui împrumut, Comisia de evaluare a reținut că potrivit candidatei, timp de mulți ani până în 2017, ea și soțul ei au primit sprijin financiar de la părinții ei și de la părinții soțului ei și în urma acestor contribuții, precum și a economiilor salariale și a veniturilor din vânzarea unui apartament, candidata și soțul ei au putut cumpăra în 2012 bunuri imobile pentru circa 902 338 de lei. Cu toate acestea, candidata nu a oferit estimări ale sumelor primite sau documente justificative care ar fi confirmat sursele banilor primiți de la rude.

Comisia de evaluare a punctat că pentru achiziționarea bunurilor imobile în Criuleni, candidata și soțul ei au luat un împrumut de 270 000 de lei în 2012, care l-au rambursat în 2014, din următoarele surse: vânzarea de terenuri de către mama sa, pensia socrului ei, contribuții de la mama și părinții soțului ei și contribuțiile unei rude apropiate a soțului ei, venituri care au fost primite de familia de-a lungul timpului.

Comisia a concluzionat că, mijloacele bănești, pretins folosite pentru achitarea împrumutului, erau aceleași mijloace bănești care, potrivit candidatei, fuseseră utilizate și epuizate pentru achizițiile imobiliare din 2012, generând de fapt nevoia de împrumut. Prin urmare, Comisiei de evaluare i-au apărut dubii serioase cu privire la existența acestor surse de mijloace bănești pentru achitarea împrumutului de 270 000 de lei, care nu au fost înlăturate de candidată, care a evocat, pentru prima dată la audieri, în ședință publică, că grație creșterilor salariale ale ei și ale soțului din 2014, și-au putut permite să achite împrumutul anticipat.

De asemenea, Comisia de evaluare a conchis că nedeclararea de către candidată a contribuțiilor bănești de la membrii familiei a fortificat dubiile cu privire la sursele de venit pentru achiziționarea bunurilor imobile și achitarea împrumutului.

Completul de judecată special relevă că este întemeiat argumentul reclamantei precum că, Comisia de evaluare neîntemeiat a sancționat-o pentru că ea nu-și amintește cu certitudine perioada în care mama ei a înstrăinat toate loturile de teren agricol pe care le avea în proprietate, și că nu deține contractele prin care acestea le-a înstrăinat și nici nu cunoaște cert câte loturi de teren a avut. Or, reclamanta și-a exercitat drepturile sale cu diligență și a comunicat inclusiv numerele cadastrale ale terenurilor, care au fost vândute de mama acesteia.

Iar, Comisia de evaluare deși a avut posibilitate de a obține aceste acte, nu și-a exercitat cu bună credință drepturile și obligațiile stabilite de legiuitor în legea specială.

Or, prevederile art. 3 alin. (7) din Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, stabilesc că la solicitarea președintelui Comisiei de evaluare și/sau a șefului secretariatului, autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să delege/să detașeze temporar persoanele solicitate de comisie pentru a asista activitatea acesteia, inclusiv prin derogare de la prevederile legilor ce reglementează funcționarea autorităților și instituțiilor publice respective, precum și de la legile ce reglementează statutul anumitor categorii de funcționari publici.

De asemenea, completul de judecată special consideră ca fiind justificat argumentul reclamantei precum că în perioada 2012 – 2015 nu a declarat donații,

or suportul material acordat de părinți nu poate fi interpretat ca donație în sensul legislației, pe motiv că de fapt aceștia au dus o gospodărie comună, și respectiv contribuțiile nu au îmbrăcat forma juridică a unei donații, dar au fost folosite pentru gestionarea gospodăriei comune.

Totodată, completul de judecată special relevă că deși Veronica Cupcea a invocat la audieri că datorită creșterilor salariale ale ei și ale soțului din 2014, și-au putut permite să achite împrumutul anticipat, acest argument nu a fost analizat factologic de către Comisia de evaluare, care s-a limitat doar să indice că acest temei are un caracter pur declarativ.

Subsecvent, completul de judecată special reține argumentul reclamantei precum că Veronica Cupcea a depus în termen și conform legii declarațiile de avere și interese personale la Autoritatea Națională de Integritate, circumstanță ce se confirmă prin faptul că, în toată perioada de activitate în funcția de judecător, Autoritatea Națională de Integritate nu a constatat încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, declarării și controlului averii și al intereselor personale.

Astfel, din procesele verbale ale Autorității Naționale de Integritate nr. 1254/20 din 16 decembrie 2021 și nr. 910/24 din 22 noiembrie 2022, completul de judecată special deduce că autoritatea publică menționată a verificat declarațiile de avere și interese personale depuse de Veronica Cupcea și nu a stabilit careva încălcări.

Cu referire la sursa mijloacelor bănești pentru achitarea împrumutului de 540000 de lei în 2018, precum și economiile de numerar și contribuția financiară nedeclarate în declarațiile anuale, Comisia de evaluare a reținut că Veronica Cupcea a oferit explicații inconsecvente despre sursele mijloacelor bănești și sumele aferente care au fost folosite pentru achitarea împrumutului în 2020.

Comisia de evaluare a reținut că explicațiile candidatei, atât în scris, cât și în timpul audierilor, privind nedeclararea veniturilor și a averii au conținut o interpretare foarte confuză a legii privind declararea averii și a intereselor personale.

La caz, completul de judecată special reține că Comisia de evaluare nu a dat apreciere argumentului reclamantei precum că veniturile părinților sau ajutorul feciorului nu urmau a fi declarate, or aceștia nu se încadrau în sensul noțiunii de „membru de familie” prevăzut de art. 2 din Legea nr. 1264 din 19 iulie 2002, potrivit căruia membru de familie sunt soț/soție, copii minori și persoane aflate la întreținere.

În context, se reține că în blancheta tipizată a declarației anuale, valabile pentru anii în care se invocă nedeclararea acestor ajutoare financiare din parte părinților și feciorului major, nu exista o rubrică în care ar putea fi indicate aceste ajutoare.

Cu referire la argumentul Comisiei de evaluare precum că argumentele reclamantei au conținut o interpretare foarte confuză a legii privind declararea averii și a intereselor personale, completul de judecată special consideră că acestea nu sunt relevante cauzei. Or, Comisia de evaluare nu a indicat în ce constă interpretarea greșită și care de fapt este sensul normei legale a cărei interpretare greșită se invocă. Deși, explicațiile Veronicăi Cupcea date pe parcursul desfășurării evaluării sunt mult mai ample și absolut relevante cauzei, decât argumentul invocat de Comisia de evaluare.

De asemenea, cu referire la argumentele reclamantei privind admiterea în cadrul procedurii de evaluare de către Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor de evaluare a unor erori procedurale, completul de judecată special va reține că decizia Comisiei de evaluare este emisă contrar prevederilor art. 21 din Codul administrativ și nu întrunește cerințele de legalitate procedurală și substanțială, iar circumstanțele constatate denotă dreptul candidatei la o decizie de evaluare favorabilă din acest punct de vedere.

Completul de judecată special subliniază că, noțiunile „grav”, „reprobabile” și „inexplicabile” din articolul 8 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 constituie după natura lor juridică noțiuni juridice nedefinite (normă juridică vagă), care nu oferă discreție Comisiei de evaluare, dar obligă la o interpretare complexă și riguroasă a normei în lumina unor fapte de încălcare gravă a regulilor de etică și conduită profesională, pe când, la caz, Comisia de evaluare a reținut cu titlu virtual că, acțiunile candidatei ar putea fi considerată o conduită neglijentă.

În același sens, Completul de judecată special subliniază că, în virtutea funcției sale constituționale de înlăptuire a justiției instanța de judecată are competența finală de a interpreta într-un caz concret o noțiune juridică vagă.

Astfel, încălcările reținute de către Comisia de evaluare nu satisfac criteriul ce ar permite acesteia să decidă nepromovarea candidatei pentru încălcări ale regulilor de etică și de conduită profesională de o gravitate ridicată.

La caz, reclamanta a invocat că prin decizia nr. 14 din 11 ianuarie 2023, Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor i-a încălcat dreptul în calitatea sa de judecător, de a candida și a fi membru al Consiliului Superior al Magistraturii, dreptul la demnitate, onoare și reputație profesională a judecătorului, iar excluderea din cursa de alegeri în organele de autoadministrare judecătorească pentru unele încălcări nu este o măsură necesară, pe motiv că decizia contestată nu reflectă scopul legitim și motivarea adoptării Legii nr.26 din 10 martie 2022.

Completul de judecată special menționează că potrivit art. 13 alin. (6) din Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, decizia privind nepromovarea evaluării constituie temei juridic pentru neadmiterea candidatului la alegeri sau concurs. Decizia se expediază organelor competente potrivit legii pentru examinarea încălcărilor depistate, însă constatările din decizie nu au o valoare probantă pentru orice alte proceduri sau procese.

Totodată, completul de judecată special consideră relevant faptul că în punctul 113 din Decizia de inadmisibilitate a sesizărilor numerele 75g/2023, 76g/2023, 77g/2023, 86g/2023, 87g/2023, 88g/2023, 89g/2023, 90g/2023, 96g/2023, 101g/2023 și 102g/2023, Curtea Constituțională a notat că decizia Comisiei de evaluare privind nepromovarea evaluării poate afecta reputația profesională a candidatului – protejată de dreptul la viața privată –, de vreme ce ea conține constatări cu privire la lipsa integrității etice și financiare a candidatului.

Astfel, instanța de judecată conchide că reclamanta Veronica Cupcea s-a conformat prevederilor art. 17 din Codul administrativ și a indicat expres dreptul pe care îl consideră vătămât prin activitate administrativă a Comisiei de evaluare, și anume dreptul la viața privată, reflectat prin dreptul la reputație profesională.

Completul reiterează că Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr.26 din 10 martie 2022 nu substituie Codul administrativ, aceasta fiind una succintă. Mai mult, din conținutul acesteia rezultă cert că prin adoptarea acesteia legiuitorul a determinat anumite norme speciale pentru procedura de evaluare extraordinară care nu se regăsesc în alte acte normative sau Codul administrativ.

Respectiv, normele legislative speciale derogatorii se aplică cazurilor expres prevăzute de Legea nr.26 din 10 martie 2022, iar întreaga procedură administrativă se desfășoară sub egida normelor Codului administrativ.

Această concluzie denotă inclusiv din prevederile art. 2 alin (2) din Codul administrativ, care prevede că anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 28 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Realizarea procedurii administrative prin intermediul mijloacelor electronice de comunicație este obligatorie în toate situațiile în care mijloacele respective pot fi utilizate, cu excepția cazurilor în care legea stabilește altfel.

Potrivit art. 32 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse.

În conformitate cu art. 34 din Codul administrativ, autoritățile publice au obligația să contribuie și să colaboreze în vederea realizării competențelor ce le revin potrivit legii.

Conform art. 22 Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, pînă la proba contrarie.

Potrivit art. 85 alin. (3) din Codul administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

În acest context, completul de judecată special subliniază că potrivit art. 10 alin. (2) – (3) din Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, Comisia de evaluare și secretariatul acesteia au acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea mandatului său, și anume pentru evaluarea integrității etice și a integrității financiare a candidaților, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea, cu excepția informației care cade sub incidența prevederilor Legii nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat.

În procesul de evaluare a integrității candidaților, Comisia de evaluare are dreptul să solicite de la persoanele fizice și juridice de drept public sau privat,

inclusiv de la instituțiile financiare, documentele și informația necesare pentru realizarea evaluării. Informațiile solicitate se prezintă Comisiei de evaluare gratuit, inclusiv în format electronic, în termen de cel mult 10 zile de la data solicitării.

Totodată, alin. (7) din norma legală precitată, stabilește în mod expres că în scopul elucidării unor neclarități depistate, Comisia de evaluare poate solicita, la orice etapă a procedurii de evaluare, date și informații suplimentare de la candidații evaluați.

Iar, conform art. 2 punct. 1 lit. d) din Regulamentul de evaluare al Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în temeiul Legii nr. 26/2022, adoptat la ședința Comisiei de evaluare din 02 mai 2022, una din principalele etape ale evaluării sunt întrebările și solicitările de trimitere a documentelor candidaților în măsura în care este necesar pentru a elucidă problemele de integritate etică și financiară. Candidații urmează să răspundă în termenul stabilit de Comisie.

Completul de judecată special relevă că din normele legale precitate, se deduce că în cazul depistării unor neclarități Comisia de evaluare poate solicita, la orice etapă a procedurii de evaluare, date și informații suplimentare de la candidat, doar pentru a înlătura dubiile serioase care au apărut în fața Comisiei de evaluare.

Astfel, la caz, Comisia de evaluare la 08 iulie 2022 a remis în adresa Veronicăi Cupcea formularul declarației de avere și interese personale pentru perioada de 5 ani, pe care reclamanta l-a remis completat în adresa Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor la data de 13 iulie 2022.

La 10 septembrie 2022, Comisia de evaluare a trimis candidatei prima rundă de întrebări prin care a solicitat date și informații suplimentare pentru a clarifica mai multe aspecte, la care urma să fie transmise răspunsuri până la 13 septembrie 2022, însă candidata a prezentat răspunsurile la întrebări și acte suplimentare la data de 14 septembrie 2022.

Iar, la 07 octombrie 2022, Comisia de evaluare a transmis pentru a doua rundă întrebări pentru a elucidă unele aspecte care au apărut în cadrul evaluării, stabilind termenul de prezentare – 10 octombrie 2022, care a fost respectat de reclamantă.

La 18 noiembrie 2022, pentru a clarifica mai multe aspecte care au apărut în timpul evaluării Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor a solicitat unele date și informații suplimentare pentru a fi prezentate până la data de 20 noiembrie 2022. Însă, deși reclamanta Veronica Cupcea la data de 19 noiembrie 2022 a solicitat prelungirea termenului acordat pe motiv că se afla peste hotarele țării, totuși a prezentat răspunsurile solicitate la 20 noiembrie 2022.

La fel, la 29 noiembrie 2022 pentru a elucidă câteva aspecte constatate în timpul evaluării Comisia de evaluare a solicitat unele date și informații suplimentare pentru a fi prezentate până la data de 01 decembrie 2022, termen respectat de candidată.

În acest context, se reține că din acțiunile Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor se deduce că aceasta a încercat să obțină informații relevante exclusiv de la candidată, pentru a elucidă aspectele care au apărut în timpul

evaluării acesteia, fără a depune diligența de a interpela aceste informații de la autoritățile publice care dețin de facto și de jure aceste informații.

Prin urmare, completul de judecată special conchide că Comisia de evaluare a ignorat prevederile art. 22 și 85 alin. (3) din Codul administrativ, inversând sarcina probațiunii. Iar, ținând cont de circumstanțele faptice descrise supra, completul de judecată special consideră ca fiind întemeiat argumentul reclamantei precum că Comisia de evaluare nu a pus la dispoziția acesteia constatările preliminare rezultate în urma încheierii anchetei și nu i-a dat acces la probele din dosarul personal.

La capitolul dat, completul de judecată special învederează că, potrivit art. 82 din Codul administrativ, (1) dacă procedura administrativă trebuie realizată în scris conform art. 28 sau se realizează în scris, autoritatea publică, concomitent cu inițierea procedurii, întocmește un dosar în format electronic sau pe suport de hârtie, care conține toate documentele și înscrisurile ce se referă la procedura respectivă. Dosarul în format electronic conține, după caz, copii scanate de pe documentele pe suport de hârtie, autenticitatea copiilor fiind confirmată prin semnătura electronică aplicată de persoana responsabilă din cadrul autorității publice, documente electronice, alte înscrisuri și informații relevante expuse în format electronic. (1¹) Copiile scanate în format electronic de pe documentele oficiale emise pe suport de hârtie și înscrisurile în format electronic pe care nu s-a aplicat semnătura electronică se utilizează fără restricții în raporturile cu autoritatea publică și pot fi incluse în dosarul administrativ, în măsura în care actele normative nu impun expres aplicarea semnăturii pe copiile/înscrisurile în cauză sau respectarea cerințelor pentru documentul electronic. (2) În momentul în care este pus la dosar, un document se vizează cu numere continue de pagini. (3) Dacă din dosar se extrag documente pentru o anumită perioadă, despre aceasta se face o mențiune, care va cuprinde: a) denumirea documentului extras; b) numărul paginilor extrase; c) motivul extragerii documentului; d) numele persoanei care a dispus extragerea documentului; e) data la care documentul a fost extras. Mențiunea se pune la dosar în locul documentului extras. (4) Dosarele administrative se păstrează până la expirarea termenului de păstrare, ce rezultă din dispozițiile legale existente în acest sens.

În corespundere cu art. 83 din Codul administrativ, (1) autoritatea publică care conduce procedura administrativă acordă participanților la procedură accesul la dosarul administrativ. (2) Până la finalizarea procedurii, participanții nu vor avea acces la proiectele de acte administrative individuale. (3) Accesul la dosarul administrativ nu este permis în cazul în care prin aceasta se afectează îndeplinirea regulamentară a sarcinilor autorității publice sau în cazul în care se urmărește protejarea unui secret ocrotit de lege ori există necesitatea protecției drepturilor participanților la procedura administrativă sau ale terților. (4) În cazul în care există un interes îndreptățit, autoritatea publică care conduce procedura administrativă poate permite, la cerere, accesul la dosar și în cadrul unei alte autorități publice sau unei reprezentanțe diplomatice ori consulare a Republicii Moldova din străinătate. (5) În cadrul accesului la dosar participanții își pot face notițe sau copii de pe dosar. Costurile pentru copii le suportă fiecare participant în parte, ele fiind de 0,02 unități convenționale pentru fiecare pagină. Copiile de pe dosar în format electronic, precum și exemplarele documentelor electronice și copiile acestora sunt gratuite.

Mai mult, Completul de judecată special notează că, Comisia de evaluare avea obligația să prezinte în conformitate cu prevederile art. 221 și 82 din Codul administrativ pe deplin dosarul administrativ candidatei Veronica Cupcea în instanța de judecată, astfel, încât și instanța de judecată să-și poată îndeplini sarcina constituțională de control judecătoresc efectiv asupra chestiunilor de fapt și de drept.

La fel, și normele speciale, prevăzute la art. 10 alin. (5), art. 12 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 și art. 2 alin. (1) lit. g) din Regulamentul de evaluare în temeiul Legii nr. 26 din 10 martie 2022, adoptat la ședința Comisiei de evaluare din 02 mai 2022, garantează dreptul candidaților de a avea acces a lua cunoștință cu materialele acumulate de către Comisia de evaluare și secretariatul acesteia pentru evaluarea sa.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată special constată că, Comisia nu a respectat dreptul de acces efectiv a candidatei la conținutul dosarului administrativ, care oferă dreptul acesteia de a face cunoștință și extrage copii de pe orice document și informație care se referă în privința sa ca participant la procedura administrativă de evaluare. Îngrădirea accesului la dosarul administrativ a generat și încălcarea altei garanții, cum este dreptul la apărare a candidatei în fața Comisiei de evaluare.

În acest context, completul de judecată special menționează că reclamanta Veronica Cupcea a fost informată despre dreptul de a face cunoștință cu materialele dosarului administrativ, drept de care reclamanta a făcut uz la data de 13 decembrie 2022, în circumstanțele în care audierile publice s-au desfășurat la data de 16 decembrie 2022, însă candidatei nu i-a fost prezentate toate actele acumulate pe parcursul evaluării, fiind prezentate selectiv. Fapt, confirmat inclusiv de reprezentanții Comisiei de evaluare, care în ședința de judecată, au comunicat că candidatei i-au fost puse la dispoziție doar actele pe care Comisia le-a considerat relevante.

Circumstanțele date atestă că, Comisia de evaluare a încălcat dreptul la apărare al candidatei Veronica Cupcea, deoarece nu i-a asigurat accesul la dosarul administrativ, care trebuie să conțină toate materialele acumulate de către Comisia de evaluare, cu cel puțin 3 zile până la audiere, conform art. 82 și art. 83 din Codul administrativ, în coroborare cu art. 10 alin. (5), art. 12 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 și art. 2 alin. (1) lit. g) din Regulamentul de evaluare în temeiul Legii nr. 26 din 10 martie 2022.

Respectiv, Comisia de evaluare nu și-a exercitat în totalitate competența de a cerceta starea de fapt din oficiu, aceasta fiind prevăzută în mod expres și de art. 6 lit. f) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 care prevede că întru exercitarea competențelor sale, Comisia de evaluare solicită informații de la persoanele fizice și juridice de drept public sau privat, precum și acumulează orice informații relevante pentru realizarea mandatului său.

Deci, legiuitorul a oferit Comisiei de evaluare o gamă largă de instrumente și pârghii pentru acumularea tuturor informațiilor necesare. Prin urmare, neexecutarea obligației de cercetare din oficiu a dus la adoptarea unei soluții eronate de către Comisie și respectiv, încălcarea dreptului la apărare a candidatei.

Prin prisma art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de

cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Potrivit art. 85 alin. (3) din Codul administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

Din normele legale precitate, se deduce în afara oricărui dubiu că, Comisia de evaluare avea obligația de a acumula documentele și informații necesare pentru cercetarea din oficiu a stării de fapt pentru realizarea evaluării candidatei Veronica Cupcea. Iar, solicitarea de acte suplimentare de la candidată, pe care aceasta de facto nu le deținea, poate fi interpretată ca o încălcare a prezumției de nevinovăție și o inversare a sarcinei de probațiune.

Complețul de judecată special constată că, Comisia de evaluare nu a efectuat o analiză și motivare a scopului legitim a deciziei emise. Din preambulul Legii nr.26 din 10 martie 2022 rezultă că scopul acesteia constă în sporirea integrității viitorilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii și organelor specializate a acestora și în vederea sporirii încrederii în activitatea organelor de autoadministrare ale judecătorilor, dar și în general, în sistemul justiției.

Din decizia contestată și actele prezentate de pârâtă nu rezultă care din aceste scopuri sunt urmărite prin soluția de nepromovare a evaluării. Oricare din aceste scopuri ar fi legitime, însă nici unul din ele nu este analizat.

Trebuie remarcat, însă, că Comisia este în mod fundamental liberă să-și aleagă scopurile sau scopul legitim, însă acest fapt trebuie să rezulte din conținutul deciziei și confirmat din actele dosarului administrativ.

Potrivit art. 29 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, o măsură este proporțională dacă este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege. Astfel, excluderea și nu doar limitarea dreptului de a fi ales în organele enumerate în Legea nr. 26 din 10 martie 2022 chiar pentru presupuse încălcări nesemnificative reținute de către Comisie nu este la caz o măsură adecvată pentru atingerea scopurilor expuse în lege. Având în vedere problema stringentă în buna funcționare a organelor de autoadministrare judecătorească la momentul emiterii deciziei, neevaluarea candidatului, nu doar că nu se încadrează în motivele de neevaluare, dar constituie o încălcare inutilă a drepturilor reclamantei.

Totodată, conform art. 29 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă este necesară pentru atingerea scopului. Conform acestui element al proporționalității înseamnă că măsura oficială trebuie să fie cel mai blând mijloc de atingere a scopului de reglementare. Comisia de evaluare nu a efectuat această analiză la caz. Astfel, Comisia de evaluare nu a analizat alternativele de reglementare a cazului individual care să îndeplinească scopul de reglementare în același mod. Dezavantajele pe care le presupun alte opțiuni de reglementare trebuie luate în considerare și stau în calea caracterizării lor ca mijloc mai blând. Participarea candidatului la alegeri pentru funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii cu constatările unor probleme minore plasate în spațiul public și care fac parte din realitățile sociale ale Republicii Moldova, reieșind și din modificarea constantă a legislației naționale, ar fi fost o măsură mai blândă pentru atingerea scopurilor dorite.

Conform art. 29 alin. (2) lit. c) – (3) din Codul administrativ, o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproportională în raport cu scopul urmărit. Această cerință implică o punere în balanță a valorilor protejate juridic. Cu cât dreptul este mai vătămat cu atât mai mult se cere ca avantajul de pe urma ingerinței să fie superior. Este de notat că, excluderea dreptului judecătorului de a fi candidat la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii antrenează după sine nu doar o ingerință, dar o anulare improprie a dreptului de fi ales în această funcție. Astfel de soluție nu poate fi acceptată într-un stat de drept, ea fiind incompatibilă cu demnitatea omului și cea de judecător. Scopul încrederii în justiție poate fi realizat prin mijloace complexe, dar în niciun caz prin reducerea la zero a ideii de alegeri libere, transparente și în condiții de concurență în funcțiile de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și organelor acestuia. Judecătorul, fiind în funcție, se prezumă a fi integru, iar în cazul în care se demonstrează contrariul atunci urmează ca acesta să fie eliberat din sistemul judecătoresc printr-o procedură disciplinară sau altă procedură, care să țină cont de garanțiile independenței sale. Completul de judecată special notează că, scopul Legii nr. 26 din 10 martie 2022 este printre altele de a spori încrederea în justiție.

În sinteză la acest aspect de legalitate, completul de judecată special constată că, decizia Comisiei de evaluare este contrară și principiului proporționalității.

La fel, instanța reține argumentul reclamantei precum că constatările și concluziile Comisiei de evaluare contravin principiului egalității și nediscriminării, pe motiv că în alte decizii, Comisia de evaluare deși a constatat aspecte financiare care puteau genera dubii, totuși aceasta nu a avut dubii serioase cu privire la niciun aspect privind integritatea etică a candidatului conform prevederilor art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022.

Completul de judecată special învederează că potrivit art. 23 alin. (2) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare.

Principiul general al egalității reprezintă unul dintre principiile constituționale și acordă un drept subiectiv persoanei. Interzice tratarea acelorași fapte în mod inegal sau a lucrurilor inegale în același mod, cu excepția cazului în care o abordare diferită ar fi justificată în mod obiectiv. Această formulare tradițională definește, de asemenea, structura de bază controversată și, prin urmare, secvența de examinare. Întrebarea de bază este întotdeauna justificarea, adică dacă ponderea tratamentului (ne) egal este compensată de motivele de fapt relevante. Gradul de justificare cerut variază în funcție de gravitatea materială a tratamentului inegal și poate varia de la un simplu test arbitrar la un test bazat pe aspecte de proporționalitate.

Elementele de comparabilitate se referă anume la cele prevăzute de art. 8 alin. (2) și (4) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, care nu diferă semnificativ.

Din materialele dosarului administrativ și din decizia nr. 14 din 11 ianuarie 2023 rezultă că, Comisia de evaluare nu a realizat o evaluare prin metoda comparației. Or, principiul egalității interzice tratarea în esență a acelorași lucruri în mod inegal. Principiul egalității este considerat încălcat, dacă nu există un motiv plauzibil și obiectiv pentru diferențierea juridică sau egalitatea de tratament.

Totodată, instanța de judecată menționează că deciziile invocate de reclamantă care ar demonstra tratamentul diferit se referă la unele situații similare, însă în aprecierea sa, Comisia de evaluare nu a evidențiat care sunt circumstanțele de fapt, reținute în deciziile contradictorii, distincte de cele care au fost menționate în decizia adoptată referitor la integritatea reclamantei.

Astfel, examinând încălcările imputate reclamantei ca fiind dubii serioase indicate în decizia nr. 14 din 11 ianuarie 2023 și deciziile de promovare a candidaților la funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii și la funcția de membru în Consiliul Superior al Procuraturii, completul de judecată special decelează că Comisia de evaluare a aplicat duble standarde la stabilirea acestora. Or, pentru aceleași fapte imputate candidatei, Comisia de evaluare în cazul altor candidați la funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii și la funcția de membru în Consiliul Superior al Procuraturii a adoptat decizii de promovare.

În continuare, completul de judecată special reiterează că așa-numitele încălcări de integritate financiară și etică au fost apreciate de către Comisie strict subiectiv și izolat de contextul istoric-social, ceea ce afectează securitatea raporturilor juridice. În general, sistemul juridic admite efectul retroactiv al legii, dacă aceasta favorizează situația juridică a persoanei, însă acest efect nu poate fi proiectat pe calea interpretării juridice.

Completul de judecată special notează cu valoare de principiu jurisprudențială că, realismul social cuprinde în sine și pe cel juridic, iar imputarea în privința candidatei a unor încălcări, care au fost tolerate, iar uneori chiar acceptate, și administrate de către autoritățile statului, nu sunt de natură de a înfrânge prezumția că, candidata este lipsită de integritate financiară sau etică.

Mai mult, depunerea cererii de a candida în funcțiile prevăzute în art. 3 din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 presupune și acordul voluntar de a fi supus evaluării integrității, precum și convingerea fiecărui candidat că a respectat în perioadă anterioară criteriile de integritate reieșind anume din rațiunile de securitate juridică și contextul social în care a viețuit, și s-a relaționat cu cetățenii și autoritățile publice.

Astfel, circumstanțele reținute de Comisie, completul special de judecată nu le apreciază ca o încălcare veritabilă a integrității financiare, deoarece în caz contrar s-ar înfrânge regula protecției încrederii legitime în activitatea autorităților publice ale statului, care aveau sarcini și competențe pentru a reacționa la eventualele inadvertențe din partea subiecților administrați, dar și principiul securității juridice în întreaga sa complexitate.

Coroborând circumstanțele enunțate supra, completul de judecată special conchide că, decizia emisă de Comisia de evaluare contrar prevederilor art. 21 din Codul administrativ nu întrunește cerințele de legalitate procedurală și substanțială, iar circumstanțele constatate denotă dreptul candidatei la o decizie de evaluare favorabilă din acest punct de vedere.

Cu referire la argumentul reclamantei precum că în procedura de evaluare au fost admise erori procedurale grave de către Comisia de evaluare cu privire la încălcarea limbii de desfășurare a procesului de evaluare, manifestat prin lipsa traducerilor în limba engleză a actelor și declarațiilor prezentate de către candidat la etapa colectării și verificării datelor de către membrii Comisiei, având în vedere că membrii Comisiei Herman von Hebel, Victoria Henley, Nona Tsotsoria, care sunt vorbitori de limbă engleză și cărora nu le-ar fi fost asigurată traducerea în

limba engleză de către secretariatul Comisiei, completul de judecată special reține următoarele.

Potrivit art. 10 alin. (9) din Legea nr. 26/2022, Comisia de evaluare apreciază materialele acumulate după intima sa convingere, formată în urma cercetării multiaspectuale complete și obiective a informației. Niciunul dintre materialele prezentate nu are o forță probantă prestabilită fără aprecierea lui de către Comisia de evaluare.

Completul de judecată special constată că, doar aceste încălcări izolate a garanțiilor în procedura administrativă constituie erori grave de procedură, care au afectat caracterul echitabil al procedurii administrative de evaluare, și ca consecință existența unor circumstanțe de natură procesuală, care ar fi dus la promovarea evaluării de către candidată.

Completul de judecată special remarcă faptul că, statul a investit Comisia de evaluare cu prerogativa de a se ghida de anumite standarde pentru a selecta cei mai integri candidați la funcția de membri *inter alia* în Consiliul Superior al Magistraturii, care la rândul lor ar putea asigura corectitudinea funcționării sistemului judiciar per ansamblu, inclusiv prin aplicarea unor politici coerente și conforme cu standardele general acceptate.

Reclamanta a demonstrat completului de judecată special din cadrul Curții Supreme de Justiție caracterul plauzibil al elementelor invocate în contestația sa, inclusiv cu privire la corectitudinea operațiunilor financiare efectuate la gestionarea, vânzarea și cumpărarea bunurilor mobile și imobile precum și rambursarea anticipată a creditelor.

Completul de judecată special reține că, circumstanțele constatate denotă un drept al reclamantei la o altă decizie din partea Comisiei de evaluare decât cea contestată, deoarece sunt de natură care ar putea duce la promovarea evaluării de către candidata Veronica Cupcea.

Totodată, Completul de judecată special notează că, Comisia de la Veneția a recomandat că, decizia finală în privința evaluării să fie luată de către instanța de judecată competentă, totuși Parlamentul Republicii Moldova a optat pentru o altă politică de drept referitor la acest subiect. În pofida acestui fapt, Completul special de judecată subliniază că, din rațiuni de protecție efectivă a drepturilor este în drept și obligat să desfășoare un control judecătoresc de legalitate deplin asupra chestiunilor de fapt și de drept.

Chiar dacă, completul de judecată special din cadrul Curții Supreme de Justiție este limitat în adoptarea unei decizii finale, totuși argumentele, concluziile și constatările sale sunt obligatorii și executorii pentru Comisia de evaluare. Această concluzie se desprinde direct din prevederile art. 120 din Constituția Republicii Moldova, care reglementează caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive.

Completul special de judecată își întemeiază argumentul său pornind și de la jurisprudența Curții Constituționale, care a reliefat că, chiar dacă completul special al Curții Supreme de Justiție nu poate obliga Comisia de evaluare să promoveze candidatul evaluat, argumentele și concluziile făcute de această instanță în cazul soluționării contestațiilor rămân obligatorii pentru Comisie (DCC nr.42 din 06 aprilie 2023 § 143).

Completul de judecată special notează, că tot din rațiuni de control judecătoresc efectiv, dar și din motive de calitate a legii, Comisia de evaluare nu

este obligată, după dispunerea reevaluării candidatei, să cerceteze alte circumstanțe decât cele care au stat la baza admiterii acțiunii reclamantului.

Astfel, evaluarea după reluarea procedurii nu ar trebui să se transforme într-un argument și activitate circulară vicioasă, fapt care este contrar standardului de protecția efectivă a drepturilor, separarea ramurilor puterii de stat, certitudinea juridică și efectul obligatoriu al hotărârilor judecătorești definitive.

Completul de judecată special menționează că circumstanțele reținute de Comisia de evaluare nu se încadrează din perspectiva proporționalității în motivele de nepromovarea a evaluării candidatei Veronica Cupcea. Or, aceasta nu a efectuat o analiză și motivare a scopului legitim.

Astfel, excluderea și nu doar limitarea dreptului candidatei Veronica Cupcea de a participa și de a fi aleasă în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii pentru faptele minore reținute de către Comisia de evaluare nu este la caz o măsură adecvată pentru atingerea scopurilor expuse în legea, însă neconcretizată în decizia contestată. Având în vedere problema de buna funcționare a organelor de autoadministrare judecătorească la momentul emiterii deciziei și nepromovarea candidatei pentru faptele minore, nu doar că nu se încadrează în motivele de nepromovare, dar constituie o încălcare inutilă a drepturilor enunțate.

Completul de judecată special reiterează că măsură întreprinsă de autoritatea publică pârâtă este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Acesta cerință a legiuitorului implică o punere în balanța a valorilor protejate juridic, o pondere a intereselor în joc. Cu cât dreptul este mai vătămat, cu atât mai mult se cere ca avantajul de pe urma integrității să fie superior.

Prin urmare, excluderea dreptului judecătorului de a fi candidat la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor antrenează după sine nu doar ingerința, dar o anulare improprie a dreptului de a fi ales în această funcție. Astfel de soluție nu poate fi acceptată într-un stat de drept, ea fiind incompatibilă cu demnitatea omului și cu cea de judecător.

Din considerentele menționate, completul de judecată special relevă că, în prezenta cauză se regăsesc temeuri legale de a anula decizia Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 14 din 11 ianuarie 2023 cu privire la candidatura Veronicăi Cupcea.

Completul de judecată special reține că ilegalitatea deciziei contestate duce la anularea deciziei și dispunerea reevaluării candidatului. Or, dispunerea reevaluării este rezultatul final și implicit care include pierderea valabilității deciziei conform art. 139 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (a se vedea DCC nr.42 din 06 aprilie 2023 § 143, cauza Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugalia [MC], 6 noiembrie 2018, § 184 și jurisprudența citată acolo).

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. b), 195 Codul administrativ, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, art. 14 alin. (6), alin. (8) lit. b), alin. (9) din Legea privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor nr. 26 din 10 martie 2022, completul de judecată special, instituit în cadrul Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea contestațiilor declarate împotriva deciziilor

Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor

decide:

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de judecătorul, Veronica Cupcea împotriva Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor privind anularea deciziei nr. 14 din 11 ianuarie 2023 cu privire la candidatura Veronicăi Cupcea, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor și dispunerea reluării procedurii de evaluare a candidatei.

Se anulează decizia nr. 14 din 11 ianuarie 2023 cu privire la candidatura Veronicăi Cupcea, candidat la funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor.

Se dispune reevaluarea candidatei Veronica Cupcea de către Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ion Guzun

Mariana Pitic